

รายงานการวิจัย

การศึกษาคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
กรณีศึกษานักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

Quality of Ecotourist:

A Case Study at Amphawa, Samut Songkhram, Thailand

RCH
G
156.5
.E26
พ198ก

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 116984
วันเดือนปี 21 ส.ย. 2552

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ 2552

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

b. 12330012
i.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ ได้รับการสนับสนุนเงินงบประมาณแผ่นดินประจำปีงบประมาณ 2552

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณชาวอำเภออัมพวาและนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาศิลปศาสตร์ประยุกต์ คณาจารย์ พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่รวมถึงผู้ที่ไม่ได้เอ่ยนามทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ เสนอแนะและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการวิจัย: การศึกษาคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษานักท่องเที่ยว
ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอมัปพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
Quality of Ecotourist: A Case Study at Amphawa, Samut Songkhram,
Thailand

ได้รับทุนสนับสนุนจาก งบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ 2552
จำนวนเงิน 850,000 บาท

ระยะเวลาทำวิจัย 1 ปี ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2551 ถึง 30 กันยายน 2552

คณะผู้ดำเนินการวิจัย: นางสาวนภลัย มีลา หัวหน้าโครงการวิจัย
นายฉกาจ ราชบุรี ผู้ร่วมวิจัย

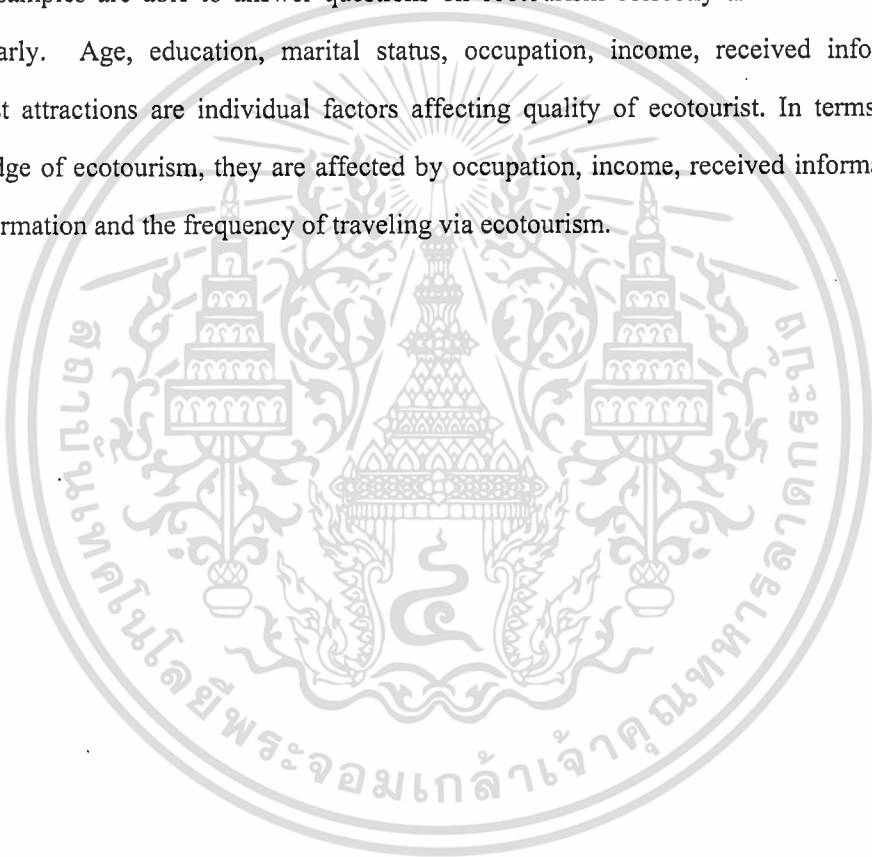
หน่วยงาน: สาขาวิชาศิลปศาสตร์ประยุกต์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
โทร 0-2326-4321

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและประเมินคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางการประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศคุณภาพดีให้มีจำนวนมากขึ้น โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือนักท่องเที่ยวภายในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เขตอำเภอมัปพวา จังหวัดสมุทรสงคราม เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จากการสุ่มประชากรตัวอย่างแบบบังเอิญจำนวน 450 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ไคสแควร์ (Chi-square) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากร้อยละ 75.4 มีความรู้ความเข้าใจและสามารถตอบคำถามต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้อย่างถูกต้อง โดยปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวได้แก่ อายุ การศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพและรายได้ ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารได้แก่ ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ และปัจจัยด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่ชอบ ส่วนแนวทางการประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศคุณภาพดีให้มีจำนวนมากขึ้น พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการประชาสัมพันธ์ คือ อาชีพ รายได้ ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ แหล่งข้อมูลข่าวสาร และความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ABSTRACT

The purpose of this study is to explore and evaluate the quality of ecotourist as well as individual factors influencing the quality of ecotourist. The ways to inform knowledge of ecotourism in order to increase qualified ecotourist are presented. The population and samples of this study are ecotourists at ecotourism site in Amphawa, Samutsongkhram. Questionnaires were used for data collection by accidental sampling with 450 samples. Data obtained were analyzed in percentage, mean score, standard deviation, Chi-square and ANOVA with the significant level of 0.05. The results indicate that 75.4 percent of the samples are able to answer questions on ecotourism correctly and understand theme of ecotourism clearly. Age, education, marital status, occupation, income, received information and preferred tourist attractions are individual factors affecting quality of ecotourist. In terms of ways to inform knowledge of ecotourism, they are affected by occupation, income, received information, source of received information and the frequency of traveling via ecotourism.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	I
บทคัดย่อ.....	II
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย	2
1.3.1 ขอบเขตของพื้นที่ศึกษา	2
1.3.2 ขอบเขตเนื้อหาของการศึกษา	2
1.4 กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	4
2.2 องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	5
2.3 ความหมายและความสำคัญของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	6
2.4 การพิจารณาความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	7
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	11
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	11
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	11
3.2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	11
3.2.2 การสร้างเครื่องมือวิจัย	11
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	11
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	12
3.5 ระยะเวลาดำเนินการวิจัย	12
3.6 ปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย	12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อ IV และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	13
4.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประสบการณ์การอนุรักษ์ ประสบการณ์การ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	13
4.1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์	13
4.1.2 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	14
4.2 ความรู้ความเข้าใจของนักท่องเที่ยวต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จิตสำนึก ต่อการอนุรักษ์และการเรียนรู้ธรรมชาติ วัฒนธรรม วิถีชีวิต	18
4.2.1 ความรู้ความเข้าใจของนักท่องเที่ยวต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	18
4.3 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การประพฤติตัวขณะท่องเที่ยว และกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวทำขณะเดินทาง ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	20
4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประสบการณ์ และการรับรู้ ข่าวสารต่อคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	27
4.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อคุณภาพ ความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	27
4.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ต่อคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	39
4.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การอนุรักษ์และประสบการณ์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	45
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	56
5.1 สรุปผลการวิจัย	56
5.1.1 ลักษณะและคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	56
5.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	57
5.1.3 แนวทางการประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและปลูกฝัง จิตสำนึกความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	58
5.1.4 แนวทางการเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพดีให้มีจำนวนมากขึ้น ในอนาคต	59
5.2 ข้อเสนอแนะ	60
บรรณานุกรม	61
ภาคผนวก	62

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4-1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน.....	14
ตารางที่ 4-2 แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ.....	16
ตารางที่ 4-3 ประสิทธิภาพการรับข้อมูลข่าวสาร.....	16
ตารางที่ 4-4 ประสิทธิภาพการท่องเที่ยว.....	17
ตารางที่ 4-5 ความรู้และความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	18
ตารางที่ 4-6 พฤติกรรมการท่องเที่ยว.....	20
ตารางที่ 4-7 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการรู้จักแหล่งท่องเที่ยว.....	20
ตารางที่ 4-8 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวิธีการเดินทาง.....	21
ตารางที่ 4-9 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการพักผ่อน.....	21
ตารางที่ 4-10 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านเหตุผลในการมาท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา.....	22
ตารางที่ 4-11 ความคิดเห็นต่อกฎระเบียบของแหล่งท่องเที่ยว.....	23
ตารางที่ 4-12 ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยว.....	24
ตารางที่ 4-13 จิตสำนึกต่อการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม.....	26
ตารางที่ 4-14 การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	26
ตารางที่ 4-15 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	27
ตารางที่ 4-16 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับความรู้ความเข้าใจต่อหลักการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	28
ตารางที่ 4-17 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง.....	28
ตารางที่ 4-18 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง.....	29
ตารางที่ 4-19 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเดินทาง.....	30
ตารางที่ 4-20 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับรูปแบบการเดินทาง.....	30
ตารางที่ 4-21 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการพัก/ค้างแรม.....	31
ตารางที่ 4-22 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับรูปแบบการพัก/ค้างแรม.....	31
ตารางที่ 4-23 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว.....	32
ตารางที่ 4-24 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว.....	33
ตารางที่ 4-25 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยว.....	33
ตารางที่ 4-26 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยว.....	34
ตารางที่ 4-27 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์.....	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4-28 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์...	35
ตารางที่ 4-29 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึก ในการ อนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป.....	36
ตารางที่ 4-30 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการให้ความรู้ความเข้าใจในการ สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป.....	37
ตารางที่ 4-31 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้าง นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ.....	38
ตารางที่ 4-32 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ.....	38
ตารางที่ 4-33 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ.....	39
ตารางที่ 4-34 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจต่อ รูปแบบการเดินทาง.....	40
ตารางที่ 4-35 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจต่อรูปแบบการพัก/ ค้างแรม.....	40
ตารางที่ 4-36 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจต่อกิจกรรมที่ทำ ระหว่างท่องเที่ยว.....	40
ตารางที่ 4-37 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจต่อจิตสำนึกต่อ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	41
ตารางที่ 4-38 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจต่อจิตสำนึกต่อ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	41
ตารางที่ 4-39 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	41
ตารางที่ 4-40 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับกับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง.....	42
ตารางที่ 4-41 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับกับรูปแบบการเดินทาง.....	42
ตารางที่ 4-42 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับกับรูปแบบการพัก/ค้างแรม.....	42
ตารางที่ 4-43 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับกับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว.....	43

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

ตารางที่ 4-44 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	43
ตารางที่ 4-45 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารกับรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์.....	43
ตารางที่ 4-46 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารกับการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้าง จิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป.....	44
ตารางที่ 4-47 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารกับการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ.....	44
ตารางที่ 4-48 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบต่อความรู้ความเข้าใจ ต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	45
ตารางที่ 4-49 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง...	45
ตารางที่ 4-50 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับรูปแบบการเดินทาง.....	46
ตารางที่ 4-51 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับรูปแบบการพัก/ค้างแรม.....	46
ตารางที่ 4-52 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว.....	46
ตารางที่ 4-53 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบต่อจิตสำนึกต่อการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	47
ตารางที่ 4-54 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับรูปแบบการเผยแพร่ ประสบการณ์.....	47
ตารางที่ 4-55 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับการให้ความรู้ความเข้าใจ ในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและ ประชาชนทั่วไป.....	48
ตารางที่ 4-56 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับการประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ.....	48
ตารางที่ 4-57 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่อความรู้ความเข้าใจ ต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	48
ตารางที่ 4-58 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับการเตรียมตัว ก่อนการเดินทาง.....	49
ตารางที่ 4-59 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับรูปแบบการเดินทาง.....	49
ตารางที่ 4-60 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับรูปแบบการพัก/ค้างแรม.....	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4-61 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับกิจกรรมที่ทำระหว่าง ท่องเที่ยว.....	50
ตารางที่ 4-62 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่อจิตสำนึกต่อ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	50
ตารางที่ 4-63 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับรูปแบบการเผยแพร่ ประสบการณ์.....	51
ตารางที่ 4-64 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับการให้ความรู้ ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชน และประชาชนทั่วไป.....	51
ตารางที่ 4-65 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับการประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ.....	52
ตารางที่ 4-66 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวต่อความรู้ความเข้าใจ ต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	52
ตารางที่ 4-67 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง.....	53
ตารางที่ 4-68 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวกับรูปแบบการเดินทาง.....	53
ตารางที่ 4-69 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวกับรูปแบบการพัก/ค้างแรม.....	53
ตารางที่ 4-70 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวกับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว.....	54
ตารางที่ 4-71 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ.....	54
ตารางที่ 4-72 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวกับรูปแบบการเผยแพร่ ประสบการณ์.....	55
ตารางที่ 4-73 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจ ในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและ ประชาชนทั่วไป.....	55
ตารางที่ 4-74 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวกับการประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ.....	55

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การท่องเที่ยวถือเป็นอุตสาหกรรมบริการที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศเป็นจำนวนมาก แม้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะส่งผลดีทางด้านเศรษฐกิจแต่ก็ก่อให้เกิดผลกระทบที่สำคัญด้วยเช่นกัน คือ มักส่งผลเสียหายนต์ต่อความสมดุลของระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ เอกลักษณ์วัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชน ผลกระทบดังกล่าวเกิดจากสาเหตุหลายประการ โดยส่วนหนึ่งเกิดจากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเอง เช่น นักท่องเที่ยวไม่ช่วยกันระมัดระวังรักษาสิ่งแวดล้อม ทิ้งขยะเกลื่อนกลาดไม่เป็นที่ เป็นทาง เต็ดหรือทำลายพืชพรรณไม้ ขีดเขียนตามผนังถ้ำหรือโขดหินให้เกิดความสกปรก ทำลายปะการังใต้น้ำ เป็นต้น พฤติกรรมดังกล่าวขัดแย้งกับหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม และเน้นให้นักท่องเที่ยวมีจิตสำนึกที่ดี เห็นคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีหลักการที่ค่อนข้างเคร่งครัด กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงไม่ใช่นักท่องเที่ยวทั่วไป แต่เป็นผู้ที่เสาะหาประสบการณ์ใหม่ๆ จากการเรียนรู้ธรรมชาติ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตเป็นหลัก นอกจากนี้ยังต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีแนวคิดและพฤติกรรมที่สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมถึงมีจิตสำนึกที่ดีต่อการอนุรักษ์เชิงนิเวศอีกด้วย ที่ผ่านมามีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศหลายแห่งประสบปัญหาจากตัวนักท่องเที่ยว ทั้งการประพฤติตัวไม่เหมาะสม การไม่เข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น ฯลฯ ปัญหาดังกล่าวมักส่งผลกระทบต่อชุมชนในลักษณะกลืนไม่เข้าคายไม่ออก นับเป็นอุปสรรคต่อการอนุรักษ์เชิงนิเวศ ทั้งนี้ แม้ท้องถิ่นจะมีความตั้งใจและจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ดีเพียงใด แต่หากนักท่องเที่ยวขาดความรู้และจิตสำนึกที่ดีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ก็อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ในที่สุด

คุณภาพของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงเป็นเรื่องสำคัญ สมควรอย่างยิ่งจะทำการศึกษา ทั้งในแง่ภาวการณ์ในปัจจุบันและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการส่งเสริม ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ถูกกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งสร้างกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศใหม่ๆ ที่มีคุณภาพให้มากยิ่งขึ้น เพื่อรองรับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมให้ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. ศึกษาและประเมินคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวยั่งยืนของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวยั่งยืนของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
3. เสนอแนะแนวทางการประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้ และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวยั่งยืนคุณภาพดีให้มีจำนวนมากขึ้น

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตของพื้นที่ศึกษา

ทำการศึกษภายในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขตอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

1.3.2 ขอบเขตเนื้อหาของการศึกษา มีสาระครอบคลุมประเด็นต่างๆ ดังนี้

- (1) ศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประสบการณ์การอนุรักษ์ ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการรับรู้ ข่าวสารเกี่ยวกับท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- (2) ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในด้าน การเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การประพัตตัวขณะท่องเที่ยว และกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวทำขณะเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- (3) ศึกษาความรู้ความเข้าใจของนักท่องเที่ยวต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จิตสำนึกต่อการอนุรักษ์ และการเรียนรู้ธรรมชาติ วัฒนธรรม วิถีชีวิต
- (4) ประเมินคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวยั่งยืน จากพฤติกรรมการเตรียมตัวการเดินทางท่องเที่ยว กิจกรรมที่ทำในขณะที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และจิตสำนึกที่ดีต่อการอนุรักษ์และเรียนรู้ธรรมชาติ วัฒนธรรม และวิถีชีวิต
- (5) ศึกษาความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประสบการณ์ และการรับรู้ ข่าวสาร ต่อคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวยั่งยืน โดยใช้การวิเคราะห์สถิติ X^2 , การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับ นัยสำคัญ 0.05

1.4. กรอบแนวคิดการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ตั้งอยู่ภายใต้กรอบแนวคิดว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่มีลักษณะเฉพาะตัว มีกฎเกณฑ์และหลักการที่ค่อนข้างเคร่งครัด จนอาจกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมิได้เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป แต่เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเรียนรู้สัมผัสประสบการณ์ธรรมชาติ วิถีชีวิตวัฒนธรรมในเชิงอนุรักษ์ ซึ่งนอกจากจะสนใจหรือชื่นชอบประสบการณ์ท่องเที่ยวเชิงนิเวศดังกล่าวแล้ว ยังควรเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดี กล่าวคือ ต้องมีความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ยอมรับและพร้อมปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ภายในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และมีจิตสำนึกที่ดีต่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ วัฒนธรรม อีกด้วย

2.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นศัพท์บัญญัติที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) นำมาใช้อย่างเป็นทางการใน พ.ศ. 2541 โดยให้ความหมายตรงกับคำว่า Ecotourism ในภาษาอังกฤษ ศัพท์บัญญัตินี้ได้รับความเห็นชอบจากราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบัญญัติศัพท์แล้ว

Ecotourism เป็นคำที่เกิดใหม่ในวงการ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยนำคำ 2 คำมารวมกัน ได้แก่ eco และ tourism คำว่า eco แปลตามรูปศัพท์ว่า บ้านหรือที่อยู่อาศัย ส่วน tourism แปลว่า การท่องเที่ยว ecotourism จึงแปลว่า การท่องเที่ยวกับที่อยู่อาศัย หมายความว่า การท่องเที่ยวที่เน้นในด้านสิ่งแวดล้อมอันเป็นที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตต่างๆ ทั้งพืช สัตว์ และมนุษย์ นอกจากนี้ในวงการการท่องเที่ยว ยังมีการใช้คำภาษาอังกฤษอื่นๆ ที่สำคัญได้แก่ “Nature Tourism” หรือ “Biotourism” หรือ “Green Tourism” แทน Ecotourism ได้เช่นกัน เพื่อบ่งบอกให้เห็นว่าเป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และมูลนิธิพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว 2539 : 16) ได้มีผู้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ต่างๆ กัน ดังนี้ คือ

Ecotourism หรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีความหมายอย่างง่าย ๆ คือ “การท่องเที่ยวโดยเข้าไปสัมผัสกับธรรมชาติ ซึ่งต้องมีการให้ความรู้ทางนิเวศวิทยาจากผู้มีความรู้ในเรื่องนั้นๆ อย่างแท้จริงเพื่อให้ นักท่องเที่ยวที่เข้าไปมีความรู้เพิ่มขึ้น ปัจจุบันความหมายนี้ยังได้รวมไปถึงสภาพทางวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของประชากรในท้องถิ่น ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น (Endemic) ที่ต้องรักษาไว้ด้วย การท่องเที่ยวแบบ Ecotourism จึงมุ่งเน้นการสัมผัสกับธรรมชาติและท้องถิ่นอย่างแท้จริง ซึ่งกิจกรรมที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น การเดินป่า (ค้ำแรม) การแคมป์ปิ้ง การนำเที่ยวหมู่บ้าน/ชุมชน การล่องแพไม้ไผ่ การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เที่ยวถ้ำ ดำน้ำดูปะการัง ศึกษาธรรมชาติ ป่าละเมาะ ล่องแพยาง คุณก ส่องสัตว์ พายเรือบด ดำน้ำดูปะการังน้ำลึก ปีนเขา นั่งช้าง เป็นต้น ส่วนการท่องเที่ยวเชิงกึ่งนิเวศ เช่น ตกปลา ชี่จักรยาน เป็นต้น” (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย 2540 : 17-20)

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

2.2 องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ครอบคลุมถึงองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านพื้นที่ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น (Identity or Authentic or Endemic or Unique) ทั้งนี้รวมถึงแหล่งวิถีชีวิต วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศในพื้นที่นั้นๆ ด้วย
2. องค์ประกอบด้านการจัดการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อ (Responsible travel) โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสังคม มีการจัดการที่ยั่งยืน ครอบคลุมไปถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันกำจัดมลพิษ และควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต เป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน (Sustainably managed tourism) เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อ ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม
3. องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) โดยมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว ประชาชน ท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง
4. องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน และประชาชนท้องถิ่น (Involvement of local community or People participation) โดยมีส่วนร่วมในการคิด การวางแผน ได้รับผลประโยชน์ ติดตาม ตรวจสอบ ตลอดจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อท้องถิ่น ทั้งการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิตและการได้รับผลตอบแทน เพื่อนำกลับมาบำรุงรักษาและจัดการแหล่งท่องเที่ยว โดยที่ที่สุดแล้วท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ เริ่มต้นตั้งแต่ระดับรากหญ้า (Grass root) จนถึงฝ่ายปกครองส่วนท้องถิ่น และอาจรวมไปถึงการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หากการท่องเที่ยวใดมีองค์ประกอบสมบูรณ์ดังกล่าวข้างต้น จัดได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สมบูรณ์ หากขาดหรือปราศจากองค์ประกอบข้อใดข้อหนึ่งไป ความสมบูรณ์จะลดน้อยลงจนอาจกลายเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบอื่นๆ ได้ (สุนย์วิชัยป้าไม้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2548 : 2-3)

2.3 ความหมายและความสำคัญของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่แสวงหาประสบการณ์ที่หลากหลายจากการเรียนรู้/ รับรู้ เป็นนักท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ สนใจ ใฝ่เรียนรู้ โดยถือว่าการเรียนรู้เป็นการสร้างคุณภาพ ประสบการณ์ชีวิตให้กับตนเอง เป็นผู้ซึ่งสนใจธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมตลอดจนวิถีชีวิตของชุมชน มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรการท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2546 : 7)

นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดี จำเป็นต้องมีการศึกษาถึงข้อห้าม ข้อปฏิบัติ ของพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นๆ ก่อน เพื่อให้ประพฤติดัวในท้องถิ่นนั้นๆ ได้อย่างเหมาะสม ไม่ก่อผลกระทบต่อชุมชนและสภาพแวดล้อม นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศพึงปฏิบัติตามข้อกำหนด ข้อห้าม ภายใต้อบเขตที่เหมาะสมของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ความประพฤตินักท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีผลกระทบต่อ การดำเนินการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เนื่องจากนักท่องเที่ยวบางส่วนมีพฤติกรรมในลักษณะเอาแต่ใจ บีบบังคับให้ท้องถิ่นสนองความต้องการของตนเองโดยไม่คำนึงถึงเงื่อนไขการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมเชิงนิเวศ ก่อให้เกิดความขัดแย้งกับชุมชนท้องถิ่นหรือผลักดันให้ชุมชนท้องถิ่นเปลี่ยนแปลง หลักที่กำหนดไว้เดิม จนเสียความเป็นตัวของตัวเองและสูญเสียหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไปในที่สุด คุณภาพของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงนับว่ามีความสำคัญ เนื่องจากกระทบต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งทางตรงและทางอ้อมท้องถิ่นผู้จัดการท่องเที่ยวส่วนใหญ่พยายามควบคุมพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว แต่มักประสบปัญหาความขัดแย้งและไม่สามารถสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ ส่วนใหญ่จึงเรียกร้องให้นักท่องเที่ยวที่มีจิตสำนึก มีจรรยาบรรณท่องเที่ยวเชิงนิเวศสูง มีการศึกษาและเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมถึงมีความรู้และเข้าใจถึงเงื่อนไขการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งนี้ หากนักท่องเที่ยวมีความเข้าใจและเกิดความพึงพอใจ ชุมชนก็จะสามารถสร้างความเข้มแข็งโดยใช้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาได้ต่อไป (กองอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2545 : 41, 47, 49, 81)

2.4 การพิจารณาความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

คุณสมบัติการเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สามารถพิจารณาระดับความเข้มข้นได้จากปัจจัยดังต่อไปนี้

1) ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว พิจารณาประเภทและรูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวที่นิยมไปเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่ส่งเสริมความรู้ การอนุรักษ์ การรักษาสีงแวดล้อม และการสร้างความตระหนักในการพัฒนาอย่างยั่งยืน ระดับความเข้มข้นของความสนใจมีดังนี้

- มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติหรือวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะถิ่น มีความสมบูรณ์หลากหลาย ต้องให้ความสนใจในการท่องเที่ยวสูง มีกิจกรรมที่แตกต่างจากความเคยชินตามปกติหรือมี ระดับความสนใจลดลงตามลำดับ
- มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เรียนรู้ สัมผัส และดูแลรักษาสภาพธรรมชาติและระบบนิเวศ เช่น การศึกษาธรรมชาติ การเดินป่า การดำน้ำดูปะการัง การดูนก ส่องสัตว์ เป็นต้น

2) การเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ควรจะ

- มีการเตรียมการศึกษาหาความรู้ โดยศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและ/หรือเข้ารับการอบรมก่อนเดินทาง หรือโดยการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ก่อนเดินทาง
- มีการเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือในการท่องเที่ยวครบถ้วนด้วยตนเอง หรือตามคำแนะนำ โดยให้ความสำคัญในอุปกรณ์ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และไม่ทิ้งให้เป็นมูลฝอยในขณะท่องเที่ยว เช่น กระติกน้ำ กล่องอาหาร กล้องส่องทางไกล

3) การปฏิบัติตัวในการท่องเที่ยว

- การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ หรือที่เห็นสมควร
- มีความกระตือรือร้นในการรักษาสีงแวดล้อม
- มีความสนใจใน ใฝ่รู้ ในระหว่างการท่องเที่ยว ให้ความสำคัญต่อข้อมูล กิจกรรมการสื่อความหมาย หรืออื่นๆ ที่จะเสริมสร้างความรู้และความตระหนักที่ดี
- มีความยินดีจ่ายในการช่วยรักษาสีงแวดล้อม (เน้นการจ่ายทางตรงลงในพื้นที่ท่องเที่ยวเช่น การบริจาค การจ่ายค่าบริการ การส่งเสริมแนะนำ เป็นต้น)
- สนใจเข้าร่วมกิจกรรมและปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

4) การปฏิบัติหลังการท่องเที่ยว

- มีความรักและหวงแหนทรัพยากรที่ได้เรียนรู้เพิ่มขึ้น หลังจากการท่องเที่ยว
- มีการเรียนรู้ต่อเนื่อง
- ช่วยสื่อ ขยาย เผยแพร่ข้อมูลที่ได้รับต่อผู้อื่น (http://www.geocities.com/ecotour_is)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เชาวลิต สิทธิฤกษ์ กล่าวในสรุปกิจกรรมปีท่องเที่ยวเชิงนิเวศนานาชาติ (2545 : 41) ว่า นักท่องเที่ยวมีส่วนอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในฐานะของผู้ซื้อบริการ หากนักท่องเที่ยวไม่เข้าใจว่าควรปฏิบัติตัวในท้องถิ่นอย่างไร มีข้อห้ามอะไรบ้าง ก็อาจเกิดความขัดแย้งกับชุมชนในท้องถิ่นได้ ซึ่งนักท่องเที่ยวกับชุมชนควรปรึกษาหารือกันอย่างนุ่มนวลเพื่อหาข้อสรุปร่วมกันเพราะหากนักท่องเที่ยวเกิดความพอใจขณะที่ท้องถิ่นดำรงเอกลักษณ์ของตนเองไว้ได้ก็จะสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนต่อไป การท่องเที่ยวก็จะยังคงเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาชุมชนนั้นได้ต่อไปนอกจากนี้ การเลือกตลาดหรือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่ก่อปัญหา มีความรู้ความเข้าใจข้อห้ามข้อบังคับของชุมชน ไม่เข้ามาแล้วก็เรียกร้องตามใจตนเองทุกอย่างก็นับว่ามีความสำคัญ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่ไม่พึงประสงค์บางกลุ่มพยายามผลักดันให้ท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงไปอย่างที่ตนเองต้องการ จนในที่สุดชุมชนอาจไม่เหลือวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองอีก

จำไพพรรณ แก้วสุริยะ กล่าวในสรุปกิจกรรมปีท่องเที่ยวเชิงนิเวศนานาชาติ (2545 : 49) ว่า ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศถือเป็นสินค้าที่นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ความสนใจ การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่ควรนำคำตอบแทนมาเป็นที่ตั้งชุมชนควรจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยให้ความสำคัญกับเอกลักษณ์ท้องถิ่น ความมีความเป็นตัวของตัวเอง ขณะเดียวกันนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดีก็ควรมีจริยธรรมของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยเช่นกัน

จิตศักดิ์ พุฒจร กล่าวในสรุปกิจกรรมปีท่องเที่ยวเชิงนิเวศนานาชาติ(2545 : 49) ว่า นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดีควรมี การศึกษาก่อนว่า แหล่งท่องเที่ยวที่ไปมีขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างไร รวมถึงเตรียมตัวเตรียมใจรับข้อจำกัดบางประการ เพราะแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ความสำคัญกับธรรมชาติและเอกลักษณ์ท้องถิ่นเป็นหลัก ไม่สามารถมีสิ่งอำนวยความสะดวกได้มากนัก การศึกษาข้อมูลและเตรียมใจก่อนเดินทางของนักท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญ เพื่อมิให้เกิดความขัดแย้งกับท้องถิ่นหรือเกิดความไม่ประทับใจกับสภาพที่มีได้เตรียมใจไว้ก่อน

ศกถวรรณ พาเรือง (2540) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่ส่งเสริมพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะปัจจัยทางประชากรศาสตร์ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนิสิตนักศึกษาคือตัวแปร ชั้นปี สาขาวิชา ภูมิถำเนา และบุคคลที่อาศัยด้วย โดยผู้ที่ศึกษาในชั้นปีที่2 ผู้ที่มีภูมิถำเนาในเขตเมือง ผู้ที่อาศัยในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ผู้ที่ศึกษาในสาขาสังคมศาสตร์และผู้ที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะไม่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ส่วนผู้ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิด (รามคำแหง) ผู้ที่ศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์และผู้ที่มีภูมิถำเนาอยู่ในเขตชนบท จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทั้งนี้ยังพบว่ากิจกรรมการใช้เวลาว่างอย่างการออก

กำลังกาย เล่นดนตรี วีดีโอเกม คอมพิวเตอร์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผู้ใช้เวลาว่างในกิจกรรมดังกล่าวมากเท่าใดจะยิ่งมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ พบว่าผู้ที่นิยมไปท่องเที่ยวภาคกลาง ผู้ที่นิยมท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ โบราณสถาน แหล่งอนุรักษ์พันธุ์พืช/สัตว์ จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยผู้ที่มีลักษณะดังที่กล่าวมานี้จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากกว่าผู้ที่ไม่นิยมสถานที่ดังกล่าว นอกจากนี้ผู้ศึกษาายังพบว่าความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สุชาติ วรธนะมานี (2542) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้แก่ชั้นปี เพศ ประเภทของสถาบันการศึกษา ภูมิฐานะและการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรม จะทำให้ความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน ทั้งนี้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากนิตยสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรู้และทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากกว่าสื่ออื่น โดยที่การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากสื่อทั้งวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และนิตยสารล้วนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อทัศนคติเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งนี้ทัศนคติเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2538 : 88) กล่าวถึงลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่าจะต้องเป็นนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาหาความรู้ และ ประสบการณ์ เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกใน การอนุรักษ์ธรรมชาติ สามารถจำแนกได้เป็น 4 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 นักท่องเที่ยวแบบหัวกระติ (Hard-core nature tourists)

เป็นนักท่องเที่ยวที่เน้น ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้าขณะที่เที่ยวชมธรรมชาติ

ประเภทที่ 2 นักท่องเที่ยวชมธรรมชาติแบบอุทิศตน (Dedicated nature tourists)

เป็นนักท่องเที่ยวที่เน้นเจาะจงไปเที่ยวสถานที่ ธรรมชาติโดยเฉพาะ เพื่อจะได้รู้ได้เข้าใจธรรมชาติหรือ ประเพณีท้องถิ่น

ประเภทที่ 3 นักท่องเที่ยวชมธรรมชาติเป็นหลัก (Mainstream nature tourists)

เป็นนักท่องเที่ยวที่ชอบไปสถานที่แปลกๆ ที่ไม่เคยไปเคยไปมาก่อน เช่น ไปเยือนลุ่มน้ำเมซอน (Amazon) อุทยานนก อริลาในรวันดา (Rawanda Gorilla Park) หรือจุดหมายปลายทางอื่นๆ ที่ เป็นการริเริ่ม สำหรับ โปรแกรมท่องเที่ยวพิเศษ

ประเภทที่ 4 นักท่องเที่ยวธรรมชาติตามโอกาส (Casual nature tourists)

เป็นนักท่องเที่ยวที่บังเอิญต้องไปชมธรรมชาติ เพราะเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมท่องเที่ยวที่ตนได้เลือกไป

ฉกาจ ราชบุรี และคณะ (2549) ได้ศึกษาระดับความรู้และเจตคติของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการดำเนินการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พบว่า นักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร มีระดับความรู้ ความเข้าใจ ต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับค่อนข้างสูง และมีจิตสำนึกหรือความตระหนักต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ค่อนข้างสูงด้วยเช่นกัน โดยปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจ และจิตสำนึกหรือความตระหนัก ได้แก่ ระดับรายได้ ระดับการศึกษา รูปแบบ การเดินทาง และประสบการณ์ที่เคยรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติ ได้แก่ ภูมิลำเนาเดิม ระดับอายุ ระดับรายได้ ระดับการศึกษา อาชีพ รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ความรู้ความเข้าใจต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จิตสำนึกหรือความตระหนักต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เขตอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวภายในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขตอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 450 คน ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างต้องสามารถสื่อสารและตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ประสบการณ์ และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตอนที่ 2 ทดสอบความสนใจ และความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตอนที่ 3 ทดสอบระดับการมีจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3.2.2 การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดประเด็นของคำถามให้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการศึกษา
3. สร้างและปรับปรุงข้อคำถาม
4. ตรวจสอบและทดสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจกกลุ่มตัวอย่าง
- 6.

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวภายในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตำบลปলাย โพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยสุ่มประชากรตัวอย่างแบบบังเอิญ จำนวนทั้งสิ้น 450 คน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทำการวิเคราะห์จำนวน ความถี่ ของข้อมูล และประเมินคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวยั่งยืน จากการทำคะแนน ความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวยั่งยืน ความสนใจเรียนรู้แหล่งท่องเที่ยวยั่งยืน การเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว กิจกรรมที่ทำขณะท่องเที่ยว จิตสำนึกหรือความสมัครใจทำกิจกรรมและปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับในแหล่งท่องเที่ยวยั่งยืน และการมีเจตนาสมัครใจเผยแพร่ข้อมูลการอนุรักษ์ยังบุคคลอื่นหลังผ่านการท่องเที่ยวยั่งยืนแล้ว

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางประชากรศาสตร์ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวยั่งยืน และประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน หรือประสบการณ์การอนุรักษ์ต่อคุณภาพการเป็นนักท่องเที่ยวยั่งยืน เพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการเป็นนักท่องเที่ยวยั่งยืน โดยประมวลผลข้อมูลตามหลักสถิติด้วยโปรแกรม SPSS ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3.5 ระยะเวลาดำเนินการวิจัย

ขั้นตอน การศึกษา	ระยะเวลาดำเนินการศึกษ											
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. การทบทวนวรรณกรรม	←→											
2. สํารวจข้อมูลทางกายภาพ	←→											
3. รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้อง		←→										
4. สร้างและทดสอบแบบสอบถาม				←→								
5. เก็บรวบรวมข้อมูล					←→							
6. วิเคราะห์ข้อมูล							←→					
7. สรุปและเสนอแนะ								←→				
8. จัดทำรูปเล่ม										←→		
9. เผยแพร่รายงานการวิจัย												←→

3.6 ปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย

เครื่องคอมพิวเตอร์, กล้องถ่ายภาพดิจิทัล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวยุคดิจิทัลของนักศึกษาในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อศึกษาและประเมินคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวยุคดิจิทัลของนักศึกษาในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวยุคดิจิทัลของนักศึกษาในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และนำไปสู่การเสนอแนะแนวทางการประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้ และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวยุคดิจิทัล ให้มีจำนวนมากขึ้น โดยในการศึกษาประกอบด้วย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประสบการณ์การอนุรักษ์ ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักศึกษาในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. ความรู้ความเข้าใจของนักท่องเที่ยวยุคดิจิทัลต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จิตสำนึกต่อการอนุรักษ์และการเรียนรู้ธรรมชาติ วัฒนธรรม วิถีชีวิต
3. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวยุคดิจิทัลในการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การประพฤติตัวขณะท่องเที่ยว และกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวยุคดิจิทัลทำขณะเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประสบการณ์ และการรับรู้ข่าวสารต่อคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวยุคดิจิทัล

4.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประสบการณ์การอนุรักษ์ ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักศึกษาในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4.1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 60 เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 27 ปี ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 20-30 ปี ร้อยละ 43.3 รองลงมาน้อยกว่า 20 ปี ร้อยละ 27.8 ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 69.3 รองลงมา สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 9.8 การนับถือศาสนาส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 92.2 รองลงมานับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 4.9 สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่ร้อยละ 76.0 มีสถานภาพโสด รองลงมา สมรส/อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 21.3 ด้านการประกอบอาชีพส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 55.6 รองลงมาประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 18.4 ด้านรายได้ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 30.9 รองลงมา 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 26.9

ตารางที่ 4-1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน

N=450 คน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	180	40.0
หญิง	270	60.0
อายุ		
น้อยกว่า 20 ปี	125	27.8
20-30 ปี	195	43.3
31-40 ปี	60	13.3
41-50 ปี	45	10.0
51-60 ปี	19	4.2
61 ปีขึ้นไป	6	1.3
อายุเฉลี่ย 27 ปี		
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้ศึกษา	4	0.9
ประถมศึกษา	7	1.6
มัธยมศึกษาตอนต้น	20	4.4
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	30	6.7
ปวส./อนุปริญญา	32	7.1
ปริญญาตรี	312	69.3
สูงกว่าปริญญาตรี	44	9.8
ไม่ตอบ	1	0.2
ศาสนา		
พุทธ	415	92.2
คริสต์	12	2.7
อิสลาม	22	4.9
ไม่ตอบ	1	0.2
สถานภาพสมรส		
โสด	342	76.0
สมรส/อยู่ด้วยกัน	96	21.3
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	11	2.4
ไม่ตอบ	1	0.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	250	55.6
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	37	8.2
ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	53	11.8
พนักงานบริษัทเอกชน	83	18.4
รับจ้างแรงงาน/กรรมกร	8	1.8
เกษตรกร/ประมง/เพาะเลี้ยงสัตว์	4	0.9
แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ	9	2.0
อื่นๆ ได้แก่ ไม่ได้ประกอบอาชีพ	6	1.3
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่ตอบ	19	4.2
ต่ำกว่า 5,000 บาท	139	30.9
5,000-10,000 บาท	121	26.9
10,001-15,000 บาท	51	11.3
15,001-20,000 บาท	30	6.7
20,001-25,000 บาท	22	4.9
25,001-30,000 บาท	18	4.0
30,000 บาทขึ้นไป	50	11.1
รวม	450	100.0

4.1.2 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับเป็นอันดับที่ 1 คือ จากการบอกเล่าของเพื่อน/ญาติเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.1 รองลงมารับรู้ข่าวสารจากสื่อวิทยุ/โทรทัศน์ ร้อยละ 26.4 ส่วนแหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างเลือกเป็นอันดับที่ 2 มากที่สุด คือ หนังสือ/หนังสือพิมพ์/นิตยสาร ร้อยละ 31.6 และจากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 23.8 ส่วนกลุ่มตัวอย่างเลือกเป็นอันดับที่ 3 มากที่สุด คือ อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 26.7 รองลงมาจากหนังสือ/หนังสือพิมพ์/นิตยสาร ร้อยละ 22.7

ตารางที่ 4-2 แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ

แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
การบอกเล่าของเพื่อน/ญาติ	203	45.1	60	13.3	68	15.1
สื่อวิทยุ/โทรทัศน์	119	26.4	103	22.9	92	20.4
หนังสือ/หนังสือพิมพ์/นิตยสาร	47	10.4	142	31.6	102	22.7
อินเทอร์เน็ต	67	14.9	107	23.8	120	26.7
ข้อมูลจากบริษัทหน้าเที่ยว	9	2.0	16	3.6	40	8.9
อื่นๆ ได้แก่ ใบปลิว แผ่นพับ	6	1.3	3	0.7	4	0.9

ข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างเคยได้รับมากที่สุด อันดับที่ 1 การแนะนำให้ผู้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศใหม่ๆ ร้อยละ 51.3 รองลงมาเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่างๆ ร้อยละ 30.0 ส่วนอันดับที่ 2 เป็นข้อมูลข่าวสารให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่างๆ ร้อยละ 36.9 และให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 29.3 ตามลำดับ และอันดับที่ 3 ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 37.8 และแนะนำวิธีปฏิบัติตัวเมื่อเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 22.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 ประสบการณ์การรับข้อมูลข่าวสาร

การรับข้อมูลข่าวสาร	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เคยได้รับข้อมูลข่าวสารใดมากที่สุด						
แนะนำให้ผู้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศใหม่ๆ	231	51.3	79	17.6	69	15.3
ให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่างๆ	135	30.0	166	36.9	84	18.7
ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	84	18.7	132	29.3	170	37.8
แนะนำวิธีปฏิบัติตัวเมื่อเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	41	9.1	50	11.1	101	22.4
ให้ข้อมูลด้านอื่นๆ	7	1.6	0	0.0	5	1.1

ด้านประสิทธิภาพการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ท่องเที่ยว
ธรรมชาติ ทะเล ภูเขา น้ำตก มากที่สุด ร้อยละ 80.7 รองลงมาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวประวัติศาสตร์
โบราณสถาน ร้อยละ 8.9 ส่วนความถี่ในการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ ร้อยละ 55.3
ท่องเที่ยว 1-2 ครั้งต่อปี รองลงมา 3-4 ครั้งต่อปี ร้อยละ 22.0 ส่วนลักษณะการเดินทาง ส่วนใหญ่
เดินทางกับครอบครัว ร้อยละ 41.8 รองลงมา ร้อยละ 27.8 เดินทางกับเพื่อนเป็นหมู่คณะ

ตารางที่ 4-4 ประสิทธิภาพการท่องเที่ยว

ประสิทธิภาพการท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภทแหล่งท่องเที่ยว		
ธรรมชาติ ทะเล ภูเขา น้ำตก	363	80.7
ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน	40	8.9
วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต	29	6.4
นันทนาการ เช่น สวนสัตว์ สวนสนุก	17	3.8
อื่นๆ ได้แก่ ห้างสรรพสินค้า สถานบันเทิง	1	0.2
ความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์		
ไม่เคย	45	10.0
1-2 ครั้งต่อปี	249	55.3
3-4 ครั้งต่อปี	99	22.0
5-6 ครั้งต่อปี	23	5.1
มากกว่า 6 ครั้งต่อปี	34	7.6
ลักษณะการเดินทาง		
เดินทางคนเดียว	25	5.6
เดินทางกับครอบครัว	188	41.8
เดินทางกับเพื่อนเป็นหมู่คณะ	125	27.8
เดินทางกับเพื่อนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ	95	21.1
เดินทางกับคณะทัวร์	15	3.3
อื่น ๆ ได้แก่ ปังฉิมนิเทศ ผีงาน ฯลฯ	2	0.4
รวม	450	100.0

4.2 ความรู้ความเข้าใจของนักท่องเที่ยวดูต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การยินยอมพร้อมใจปฏิบัติ ตัวความหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จิตสำนึกต่อการอนุรักษ์และการเรียนรู้ธรรมชาติ วัฒนธรรม วิถีชีวิต

4.2.1 ความรู้ความเข้าใจของนักท่องเที่ยวดูต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ความรู้ความเข้าใจของนักท่องเที่ยวดูต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เฉลี่ยร้อยละ 75.4 มีความรู้ความเข้าใจและสามารถตอบได้ถูกต้อง โดยประเด็นที่สามารถตอบได้ถูกต้องมากที่สุด คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือการท่องเที่ยวที่ไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมทางสิ่งแวดล้อมและช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ รองลงมา คือ พื้นที่จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวควรแบ่งออกเป็นโซนต่างๆ เช่น เขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า เขตกิจกรรมกลางแจ้ง โดยมีการแสดงขอบเขตอย่างชัดเจน และชุมชนท้องถิ่นจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้เกิดประโยชน์กับชุมชนอย่างแท้จริง คิดเป็น ร้อยละ 95.6, 94.0 และ 93.8 ตามลำดับ

ส่วนข้อที่ตอบผิดมากที่สุด คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีเป้าหมายต้องการให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมา คือ การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเน้นการปรับปรุงเสริมแต่งและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชมมากขึ้น และงานด้านศิลปหัตถกรรม เช่น งานเย็บปักผ้าที่จำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยวควรเปลี่ยนจากรูปแบบเดิมเป็นแบบทันสมัย เพื่อความสวยงาม คิดเป็นร้อยละ 57.8, 55.8 และ 52.4

ตารางที่ 4-5 ความรู้และความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ความรู้ความเข้าใจ	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือการท่องเที่ยวที่ไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมทางสิ่งแวดล้อมและช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	430	95.6	20	4.4
2. การสร้างที่พักในแหล่งท่องเที่ยวควรใช้วัสดุท้องถิ่นที่มีความกลมกลืนกับธรรมชาติและย่อยสลายได้ง่าย	412	91.6	38	8.4
3. การท่องเที่ยวประเภทแพลลอบ หรือทัวร์ป่า นักท่องเที่ยวไม่ควรเข้าไปจำนวนมากเกินไปเพื่อไม่ทำลายสภาพแวดล้อม	375	83.3	75	16.7
4. ชุมชนท้องถิ่นจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้เกิดประโยชน์กับชุมชนอย่างแท้จริง	422	93.8	28	6.2
5. การดูควา นั่งช้าง นั่งเกวียน ปีนเขา เพื่อศึกษาชื่นชมธรรมชาติถือเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	325	72.2	125	27.8
6. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทำให้เกิดประโยชน์ในระยะยาว เพราะรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวจะหมุนเวียนกลับไปพัฒนาท้องถิ่น	404	89.8	46	10.2

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจ	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
7. พื้นที่จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวควรแบ่งออกเป็นโซนต่างๆ เช่น เขตอนุรักษ์ พันธุ์สัตว์ป่า เขตกิจกรรมกลางแจ้ง โดยมีการแสดงขอบเขตอย่างชัดเจน	423	94.0	27	6.0
8. ควรจัดเจ้าหน้าที่ไว้อธิบายชี้แจงเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องในการเข้าไป ชมธรรมชาติ	415	92.2	35	7.8
9. ค่านิยมและวิถีชีวิตที่เป็นความเชื่อดั้งเดิมของคนท้องถิ่น เช่น การนับถือผี ถือเป็นภูมิปัญญาที่ก่อให้เกิดกฎระเบียบทางสังคม และการอยู่ร่วมกัน	327	72.7	123	27.3
10. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ (carrying capacity) ของแหล่งท่องเที่ยว	399	88.7	51	11.3
11. สินค้าที่ระลึกควรทำเลียนแบบสินค้าที่นิยมของนักท่องเที่ยวเพื่อสามารถขาย สินค้าได้จำนวนมาก	281	62.4	169	37.6
12. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมุ่งเน้นให้ความรู้และปลูกจิตสำนึกมากกว่าสร้างความ พึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว	352	78.2	98	21.8
13. นักท่องเที่ยวได้รับความสนุกสนานจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแล้ว ยังทำให้ เกิดการเรียนรู้การอนุรักษ์ธรรมชาติ	418	92.9	32	7.1
14. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่จำเป็นต้องมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการ ส่งเสริมรายได้ให้กับชุมชน	244	54.2	206	45.8
15. งานด้านศิลปหัตถกรรม เช่น งานเย็บปักผ้าที่จำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยวควร เปลี่ยนจากรูปแบบเดิมเป็นแบบทันสมัย เพื่อความสวยงาม	214	47.6	236	52.4
16. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือการให้นักท่องเที่ยวได้เข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยการเข้าไปดูวิถีชีวิตตามปกติของชุมชน	421	93.6	29	6.4
17. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีเป้าหมายต้องการให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว มี ส่วนร่วมมากที่สุด	190	42.2	260	57.8
18. การท่องเที่ยวประเภทชมฟาร์มปศุสัตว์หรือชมการปลูกพืชไม้เมืองหนาว ไม่ใช่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	241	53.6	209	46.4
19. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเน้นการปรับปรุงเสริมแต่งและพัฒนา อำนวยความสะดวกเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชมมากขึ้น	199	44.2	251	55.8
20. ชาวเขาควรเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น เช่นการแต่งกาย ประจำเผ่าควรเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับยุคสมัย	294	65.3	156	34.7
รวมเฉลี่ย		75.4		24.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การประพฤติตัวขณะท่องเที่ยว และกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวทำขณะเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ในการเดินทางมาท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวพร้อมกับเพื่อนเป็นหมู่คณะ รองลงมา เดินทางกับครอบครัวและเดินทางกับเพื่อนเป็นกลุ่มเล็กๆ ร้อยละ 46.9, 28.9 และ 16.2 ตามลำดับ

ส่วนการรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวจากการบอกเล่าของเพื่อน/ญาติ เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 58.9 รองลงมา จากสื่อวิทยุ/โทรทัศน์ ร้อยละ 8.9 ส่วนอันดับที่ 2 จากหนังสือ/หนังสือพิมพ์/นิตยสาร ร้อยละ 28.4 สื่อวิทยุ/โทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 18.2 เท่ากัน และอันดับที่ 3 จากหนังสือ/หนังสือพิมพ์/นิตยสาร ร้อยละ 32.4 อินเทอร์เน็ต และสื่อวิทยุ/โทรทัศน์ ร้อยละ 24.7 ตามลำดับ

การเดินทางท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวด้วยรถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 57.6 รองลงมา เดินทางด้วยรถเช่าเหมา (รถตู้/รถโดยสารขนาดใหญ่) ร้อยละ 32.2

ตารางที่ 4-6 พฤติกรรมการท่องเที่ยว

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เดินทางมาท่องเที่ยวกับใคร		
เดินทางคนเดียว	28	6.2
เดินทางกับครอบครัว	130	28.9
เดินทางกับเพื่อนเป็นหมู่คณะ	211	46.9
เดินทางกับเพื่อนเป็นกลุ่มเล็กๆ	73	16.2
เดินทางกับคณะทัวร์	8	1.8
รวม	450	100.0

ตารางที่ 4-7 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการรู้จักแหล่งท่องเที่ยว

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
การรู้จักแหล่งท่องเที่ยว						
การบอกเล่าของเพื่อน/ญาติ	265	58.9	54	12.0	58	12.9
สื่อวิทยุ/โทรทัศน์	40	8.9	82	18.2	111	24.7
หนังสือ/หนังสือพิมพ์/นิตยสาร	34	7.6	128	28.4	146	32.4
อินเทอร์เน็ต	40	8.9	82	18.2	111	24.7
ข้อมูลจากบริษัทนำเที่ยว	11	2.4	9	2.0	27	6.0
อื่นๆ	6	1.3	4	0.9	3	0.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-8 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวิธีการเดินทาง

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิธีการเดินทาง		
รถยนต์ส่วนตัว	259	57.6
รถยนต์โดยสารสาธารณะ	30	6.7
จักรยาน/จักรยานยนต์	3	0.7
เรือ	1	0.2
รถไฟ	2	0.4
รถเช่าเหมา(รถตู้/รถโดยสารขนาดใหญ่)	145	32.2
รถนำเที่ยวของ ชมสมก.	10	2.2
รวม	450	100.0

การพักค้างคืนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักค้างคืน 1 คืน รองลงมา ค้าง 2 คืน และ ไม่พัก คิดเป็นร้อยละ 39.1, 25.1 และ 23.8 ตามลำดับ โดยพักโฮมสเตย์มากที่สุด รองลงมาพักรีสอร์ท และ ไม่พัก คิดเป็นร้อยละ 54.9, 21.8 และ 18.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-9 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการพักแรม

n = 450 คน

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การพักค้างคืน		
ไม่พัก	107	23.8
พัก 1 คืน	176	39.1
พัก 2 คืน	113	25.1
พักมากกว่า 3 คืน	54	12.0
ประเภทที่พัก		
โฮมสเตย์	247	54.9
รีสอร์ท	98	21.8
โรงแรม	1	0.2
บ้านญาติ	10	2.2
บ้านเพื่อน	6	1.3
ที่อยู่ส่วนตัว	5	1.1
อื่นๆ ได้แก่ ไม่พัก เดินทางไป-กลับ	83	18.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหตุผลในการเดินทางมาท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลว่าต้องการมาพักผ่อนหย่อนใจหาความเพลิดเพลิน รองลงมา ประทับใจในบรรยากาศของตลาดน้ำ และสนใจวิถีชีวิตชุมชนริมน้ำ คิดเป็นร้อยละ 65.3, 64.2 และ 56.7 ตามลำดับ

ส่วนกิจกรรมที่ทำขณะมาท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวาส่วนมากร้อยละ 78.4 เดินเที่ยวชมตลาดน้ำ และชุมชนริมน้ำ รองลงมา รับประทานอาหารจากพ่อค้าแม่ค้าในตลาดน้ำ ร้อยละ 64.7 และลงเรือเที่ยวชมหิ่งห้อย ร้อยละ 61.8

ตารางที่ 4-10 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านเหตุผลในการมาท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เหตุผลในการมาท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา		
สนใจวิถีชีวิตชุมชนริมน้ำ	255	56.7
ประทับใจในบรรยากาศของตลาดน้ำ	289	64.2
มาซื้อหาสินค้าทางการเกษตร	76	16.9
สนใจแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมต่างๆ/ทัศนศึกษา	187	41.6
สนใจระบบนิเวศของธรรมชาติ	135	30.0
ต้องการมาพักผ่อนหย่อนใจหาความเพลิดเพลิน	294	65.3
ต้องการเพิ่มพูนความรู้ในด้านต่างๆ/ทัศนศึกษา	103	22.9
เพื่อน/บุคคลในครอบครัวแนะนำให้มา	131	29.1
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไม่แพง	147	32.7
การเดินทางสะดวกสบาย	174	38.7
กิจกรรมที่ทำขณะมาท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา		
ซื้อสินค้า อาหาร พืชผักผลไม้	272	60.4
รับประทานอาหารจากพ่อค้าแม่ค้าในตลาดน้ำ	291	64.7
เดินเที่ยวชมตลาดน้ำและชุมชนริมน้ำ	353	78.4
ลงเรือเที่ยวชมตลาดน้ำและชุมชนริมน้ำ	250	55.6
เที่ยวชมสวนมะพร้าว และวิธีการทำน้ำตาลมะพร้าว	128	28.4
พักค้างคืนแบบ home stay	244	54.2
ลงเรือเที่ยวชมหิ่งห้อย	278	61.8
ศึกษาข้อมูลที่น่าสนใจข้อมูลชุมชน	73	16.2
ชมศิลปหัตถกรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพิพิธภัณฑ์ที่ริมคลองอัมพวา	109	24.2
ชมและซื้อของที่ร้านค้าเก่าแก่หลายแห่งริมคลองอัมพวา	160	35.6
อื่นๆ	18	4.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเห็นต่อกฎระเบียบของแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด คือ กำหนดให้นักท่องเที่ยวทิ้งขยะในที่ที่จัดให้เท่านั้น รวมถึงต้องแยกแยะประเภทขยะ (ขยะชีวภาพ, ขยะที่สามารถนำมาใช้ได้ใหม่, และขยะพิษ) ก่อนทิ้ง ร้อยละ 52.9 รองลงมา คือ หากพบว่า นักท่องเที่ยวมีประวัติต่อไปในทางที่ไม่เหมาะสม เช่น ชอบดื่มเหล้ามาอาละวาด เล่นการพนัน เซ็ก ทัวร์ ฯลฯ จะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นๆ อีก ร้อยละ 46.2

ตารางที่ 4-11 ความคิดเห็นต่อกฎระเบียบของแหล่งท่องเที่ยว

ความคิดเห็นต่อกฎระเบียบของแหล่งท่องเที่ยว	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวและไม่ยินยอมให้เข้าเที่ยวได้หากช่วงเวลาดังกล่าวมีนักท่องเที่ยวมากพอแล้ว	102	22.7	183	40.7	121	26.9	32	7.1	12	2.7
2. ไม่อนุญาตให้นักท่องเที่ยวส่งเสียงดังหรือรบกวนความเป็นอยู่ของผู้อื่น	143	31.8	195	43.3	96	21.3	12	2.7	4	0.9
3. กำหนดให้นักท่องเที่ยวทิ้งขยะในที่ที่จัดให้เท่านั้น รวมถึงต้องแยกแยะประเภทขยะ (ขยะชีวภาพ, ขยะที่สามารถนำมาใช้ได้ใหม่, และขยะพิษ) ก่อนทิ้ง	238	52.9	137	30.4	65	14.4	6	1.3	4	0.9
4. นักท่องเที่ยวต้องอยู่กับคนท้องถิ่น รวมถึงแต่งตัวรับประทานอาหารและปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมของท้องถิ่น	94	20.9	160	35.6	142	31.6	42	9.3	12	2.7
5. ไม่อนุญาตให้ทำกิจกรรมบางอย่าง เช่น ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่งกายไม่เหมาะสม หรือพูดจาไม่เหมาะสม เป็นต้น	132	29.3	153	34.0	135	30.0	22	4.9	8	1.8
6. ในพื้นที่ท่องเที่ยวประเภทอุทยานประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า มีกฎระเบียบเป็นกรณีพิเศษให้นักท่องเที่ยวต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด และมีการปรับโทษเมื่อฝ่าฝืน	196	43.6	167	37.1	71	15.8	12	2.7	4	0.9
7. หากพบว่านักท่องเที่ยวมีประวัติต่อไปในทางที่ไม่เหมาะสม เช่น ชอบดื่มเหล้ามาอาละวาด เล่นการพนัน เซ็กทัวร์ ฯลฯ จะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นๆ อีก	208	46.2	142	31.6	67	14.9	19	4.2	14	3.1

ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดหลังจากท่องเที่ยวอัมพวาแล้ว จะเผยแพร่ประสบการณ์ต่อ ร้อยละ 98.9 ด้วยการบอกเล่าต่อเพื่อน/ญาติ ร้อยละ 90.7 รองลงมา เผยแพร่ในหนังสือหรือนิตยสาร ร้อยละ 4.7 ส่วนปัญหาในการมาท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา พบว่า ส่วนมากประสบปัญหาที่จอดรถ รองลงมาเป็นปัญหาจราจรแออัด และปัญหาขยะมูลฝอย ร้อยละ 46.2, 37.8 และ 21.6

ตารางที่ 4-12 ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยว

n = 450 คน

ความคิดเห็นแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การเผยแพร่ประสบการณ์การท่องเที่ยวอัมพวาต่อ		
เผยแพร่	445	98.9
ไม่เผยแพร่	5	1.1
เผยแพร่ประสบการณ์ต่ออย่างไร		
การบอกเล่าต่อเพื่อน/ญาติ	408	90.7
เผยแพร่ในหนังสือหรือนิตยสาร	21	4.7
เผยแพร่บนบทความอินเทอร์เน็ต	16	3.6
อื่นๆ	5	1.1
ปัญหาในการมาท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา		
ปัญหาที่จอดรถ	208	46.2
ปัญหาด้านที่พัก	60	13.3
ปัญหาด้านความปลอดภัย	45	10.0
ปัญหาด้านสาธารณูปโภค อาทิ ไฟฟ้า น้ำ โทรศัพท์	48	10.7
ปัญหาด้านราคาสินค้า	90	20.0
ปัญหามลพิษ เช่น มลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ	65	14.4
ปัญหาขยะมูลฝอย	97	21.6
ปัญหาจราจรแออัด	170	37.8
ไม่มีปัญหา	4	0.9

ข้อเสนอแนะต่อการแก้ไขปัญหาในการมาท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา

1. ควบคุมราคาสินค้าให้มาตรฐานเดียวกัน และตรวจสอบราคาสินค้า ได้แก่ ราคาอาหาร ราคาลดราคาค่าที่พัก สินค้าอื่นๆ
2. ควรปรับปรุงเรื่องการจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ การทิ้งขยะในแหล่งน้ำ การจัดเก็บขยะ ความสะอาดโดยทั่วไป เพิ่มจุดทิ้งขยะและจำนวนถังขยะ ควรแยกประเภทขยะ
3. ควรขยายพื้นที่ให้บริการ ได้แก่ พื้นที่จอดรถ พื้นที่ทางเดิน พื้นที่และจำนวนร้านค้า
4. ควรจัดระเบียบการจราจร ได้แก่ จัดโซนที่จอดรถ เพิ่มลานจอดรถภายนอกและมีรถรับส่ง ลดการใช้รถยนต์ส่วนตัว ลดความแออัดและเพิ่มเส้นทางจราจร ห้ามรถเข้าบริเวณตลาดน้ำ ควรเดินรถทางเดียว ควรสนับสนุนการใช้ระบบขนส่งมวลชน
5. ข้อเสนอแนะอื่นๆ ได้แก่ ควบคุมการใช้เสียง ขยายเวลาการเยี่ยมชมตลาด ควรจัดพนักงานต้อนรับ ควรใช้เรือพายและวัสดุธรรมชาติ ควรเพิ่มจุดไฟส่องสว่าง ควรมีกิจกรรมมากขึ้น จำกัดจำนวนคนเข้าพัก เน้นการให้ความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอนุรักษ์ธรรมชาติของนักท่องเที่ยว รณรงค์ให้ชุมชนมีส่วนร่วม เป็นต้น

ข้อเสนอแนะต่อการจัดการท่องเที่ยวอัมพวา

1. ควบคุมราคาสินค้า ราคาสินค้า ที่พัก
2. ขยายพื้นที่ทางเดินและที่จอดรถ ควรจัดระเบียบเรือขายของ เรือท่องเที่ยว เรือนำเที่ยว
3. ควรจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว
4. ควรดูแลเรื่องความสะอาด การจัดการขยะ เพิ่มจุดและถังขยะ
5. ควรเน้นความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน รณรงค์อนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ประเพณีร้านค้าเก่า
6. ควรมีการบรรยายให้ความรู้กับนักท่องเที่ยว
7. จัดระบบการจราจร เพิ่มที่จอดรถ ทางเดิน
8. เพิ่มการประชาสัมพันธ์ ช่องทางเผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยว
9. เพิ่มเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

จิตสำนึกต่อการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป ในระดับมาก ร้อยละ 78.0 รองลงมา ระดับปานกลาง และน้อย ร้อยละ 19.3 และ 1.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-13 จิตสำนึกต่อการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม

n = 450 คน

จิตสำนึกต่อการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป		
ไม่ตอบ	7	1.6
น้อย	5	1.1
ปานกลาง	87	19.3
มาก	351	78.0

การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์โดยการจัดให้มีเอกสาร สิ่งพิมพ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 50.7 รองลงมา คือ จัดทำเว็บไซต์เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 49.1 และจัดทำศูนย์ฝึกอบรมแก่นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 31.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-14 การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จัดทำเว็บไซต์เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	221	49.1
จัดทำศูนย์ฝึกอบรมแก่นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	142	31.6
จัดให้มีเอกสาร สิ่งพิมพ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	228	50.7
จัดให้มีนิทรรศการ แผ่นป้ายบรรยาย เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ตามบริเวณจุดท่องเที่ยว	134	29.8
จัดฝึกอบรมผู้มัคคุเทศก์เพื่อให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	137	30.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประสบการณ์ และการรับรู้ข่าวสารต่อคุณภาพความเป็นนักท่งเที่ยวเชิงนิเวศ

4.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อคุณภาพความเป็นนักท่งเที่ยวเชิงนิเวศ

4.4.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์กับความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่งเที่ยวเชิงนิเวศ

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่งเที่ยวเชิงนิเวศ

จากผลการศึกษาพบว่า เพศต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่งเที่ยวเชิงนิเวศไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-15 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่งเที่ยวเชิงนิเวศ

เพศ	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	2.268(b)	1	.132		
Continuity Correction(a)	1.986	1	.159		
Likelihood Ratio	2.274	1	.132		
Fisher's Exact Test				.148	.079
Linear-by-Linear Association	2.263	1	.133		
N of Valid Cases	450				

(2) ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่งเที่ยวเชิงนิเวศ

จากผลการศึกษาพบว่า อายุต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่งเที่ยวเชิงนิเวศต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนลักษณะทางประชากรอื่นๆ ได้แก่ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ พบว่าลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่งเที่ยวเชิงนิเวศไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-16 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ลักษณะทางประชากร		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อายุ	Between	17.099	51	.335	1.409	*.040
	Within	94.681	398	.238		
	Total	111.780	449			
การศึกษา	Between	2.332	7	.333	1.346	.227
	Within	109.448	442	.248		
	Total	111.780	449			
ศาสนา	Between	.269	3	.090	.359	.783
	Within	111.511	446	.250		
	Total	111.780	449			
สถานภาพสมรส	Between	.282	3	.094	.375	.771
	Within	111.498	446	.250		
	Total	111.780	449			
อาชีพ	Between	1.318	7	.188	.753	.627
	Within	110.462	442	.250		
	Total	111.780	449			
รายได้	Between	2.261	7	.323	1.304	.247
	Within	109.519	442	.248		
	Total	111.780	449			

4.4.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว การเตรียมตัวก่อนการเดินทาง

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง

จากผลการศึกษาพบว่า เพศต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-17 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง

SEX	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	1.266(a)	4	.867
Likelihood Ratio	1.255	4	.869
Linear-by-Linear Association	.062	1	.804
N of Valid Cases	450		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการศึกษา พบว่า การศึกษาและสถานภาพสมรสที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมตัวก่อนการเดินทางต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนลักษณะทางประชากรอื่นๆ ได้แก่ อายุ ศาสนา อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมตัวก่อนการเดินทางไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-18 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง

ลักษณะทางประชากร		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อายุ	Between	42.340	51	.830	1.164	.214
	Within	283.751	398	.713		
	Total	326.091	449			
การศึกษา	Between	12.326	7	1.761	2.481	*.017
	Within	313.765	442	.710		
	Total	326.091	449			
ศาสนา	Between	1.634	3	.545	.748	.524
	Within	324.458	446	.727		
	Total	326.091	449			
สถานภาพสมรส	Between	6.526	3	2.175	3.036	*.029
	Within	319.565	446	.717		
	Total	326.091	449			
อาชีพ	Between	7.849	7	1.121	1.557	.146
	Within	318.242	442	.720		
	Total	326.091	449			
รายได้	Between	4.733	7	.676	.930	.483
	Within	321.358	442	.727		
	Total	326.091	449			

รูปแบบการเดินทาง

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเดินทาง

จากผลการศึกษาพบว่า เพศต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเดินทางไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-19 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเดินทาง

SEX	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	6.929(a)	6	.327
Likelihood Ratio	8.090	6	.232
Linear-by-Linear Association	.931	1	.335
N of Valid Cases	450		

จากผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทางประชากร ได้แก่ อายุ การศึกษา และศาสนา ที่ต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเดินทางไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ส่วนลักษณะทางประชากร ได้แก่ สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเดินทางต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-20 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับรูปแบบการเดินทาง

ลักษณะทางประชากร		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อายุ	Between	300.516	51	5.892	1.052	.383
	Within	2229.208	398	5.601		
	Total	2529.724	449			
การศึกษา	Between	76.650	7	10.950	1.973	.057
	Within	2453.074	442	5.550		
	Total	2529.724	449			
ศาสนา	Between	9.963	3	3.321	.588	.623
	Within	2519.761	446	5.650		
	Total	2529.724	449			
สถานภาพสมรส	Between	63.719	3	21.240	3.841	*.010
	Within	2466.005	446	5.529		
	Total	2529.724	449			
อาชีพ	Between	268.166	7	38.309	7.487	*.000
	Within	2261.558	442	5.117		
	Total	2529.724	449			
รายได้	Between	185.293	7	26.470	4.991	*.000
	Within	2344.432	442	5.304		
	Total	2529.724	449			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบการพัก/ค้างแรม

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการพัก/ค้างแรม

จากผลการศึกษาพบว่า เพศต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการพัก/ค้างแรมไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-21 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการพัก/ค้างแรม

SEX	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	10.547(a)	6	.103
Likelihood Ratio	10.998	6	.088
Linear-by-Linear Association	6.660	1	.010
N of Valid Cases	450		

จากผลการศึกษา พบว่า ลักษณะทางประชากรด้านอายุต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการพัก/ค้างแรมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนลักษณะทางประชากรด้านอื่นๆ ได้แก่ อายุ ศาสนา สถานภาพสมรส อาชีพและรายได้ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการพัก/ค้างแรมไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-22 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับรูปแบบการพัก/ค้างแรม

ลักษณะทางประชากร		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อายุ	Between	73.438	51	1.440	1.425	*.035
	Within	402.082	398	1.010		
	Total	475.520	449			
การศึกษา	Between	9.748	7	1.393	1.321	.238
	Within	465.772	442	1.054		
	Total	475.520	449			
ศาสนา	Between	1.251	3	.417	.392	.759
	Within	474.269	446	1.063		
	Total	475.520	449			
สถานภาพสมรส	Between	5.851	3	1.950	1.852	.137
	Within	469.669	446	1.053		
	Total	475.520	449			

ตารางที่ 4-22 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อาชีพ	Between	10.394	7	1.485	1.411	.199
	Within	465.126	442	1.052		
	Total	475.520	449			
รายได้	Between	6.712	7	.959	.904	.503
	Within	468.808	442	1.061		
	Total	475.520	449			

กิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว

จากผลการศึกษาพบว่า เพศต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยวต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-23 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว

SEX	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	12.107	11	.356
Likelihood Ratio	12.118	11	.355
Linear-by-Linear Association	1.853	1	.173
N of Valid Cases	450		

(2) ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว

จากผลการศึกษาพบว่า อายุ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส และอาชีพต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยวต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนรายได้ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยวต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-24 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว

ลักษณะทางประชากร		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อายุ	Between	338.355	51	6.634	1.409	*.040
	Within	1873.476	398	4.707		
	Total	2211.831	449			
การศึกษา	Between	82.719	7	11.817	2.453	*.018
	Within	2129.112	442	4.817		
	Total	2211.831	449			
ศาสนา	Between	82.719	7	11.817	2.453	*.018
	Within	2129.112	442	4.817		
	Total	2211.831	449			
สถานภาพสมรส	Between	39.117	3	13.039	2.677	*.047
	Within	2172.714	446	4.872		
	Total	2211.831	449			
อาชีพ	Between	182.865	7	26.124	5.691	*.000
	Within	2028.966	442	4.590		
	Total	2211.831	449			
รายได้	Between	16.269	7	2.324	.468	.858
	Within	2195.562	442	4.967		
	Total	2211.831	449			

4.4.1.3 จิตสำนึกต่อการท่องเที่ยว

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยว

จากผลการศึกษา พบว่า เพศที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-25 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยว

จิตสำนึกต่อการท่องเที่ยว	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	29.177	23	.175
Likelihood Ratio	31.718	23	.106
Linear-by-Linear Association	1.328	1	.249
N of Valid Cases	450		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยว
จากผลการศึกษา พบว่า ลักษณะทางประชากรที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อ
จิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-26 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยว

ลักษณะทางประชากร		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อายุ	Between	1270.261	51	24.907	1.365	.056
	Within	7260.619	398	18.243		
	Total	8530.880	449			
การศึกษา	Between	179.024	7	25.575	1.353	.223
	Within	8351.856	442	18.896		
	Total	8530.880	449			
ศาสนา	Between	32.004	3	10.668	.560	.642
	Within	8498.876	446	19.056		
	Total	8530.880	449			
สถานภาพสมรส	Between	54.756	3	18.252	.960	.411
	Within	8476.124	446	19.005		
	Total	8530.880	449			
อาชีพ	Between	45.650	7	6.521	.340	.936
	Within	8485.230	442	19.197		
	Total	8530.880	449			
รายได้	Between	176.069	7	25.153	1.331	.234
	Within	8354.811	442	18.902		
	Total	8530.880	449			

4.4.1.4 เจตนารมณ์เผยแพร่แนวคิดการอนุรักษ์ไปยังผู้อื่นต่อไปหลังผ่านการท่องเที่ยว

เชิงนิเวศ

รูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์

จากผลการศึกษา พบว่า เพศที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเผยแพร่
ประสบการณ์ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-27 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์

รูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	1.866(a)	3	.601
Likelihood Ratio	1.851	3	.604
Linear-by-Linear Association	.818	1	.366
N of Valid Cases	450		

(2) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์

จากผลการศึกษา พบว่า อาชีพที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนลักษณะทางประชากรด้านอื่นๆ ได้แก่ อายุ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส และรายได้ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-28 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์

ลักษณะทางประชากร		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อายุ	Between	4327.698	51	84.857	1.021	.439
	Within	33073.093	398	83.098		
	Total	37400.791	449			
การศึกษา	Between	1033.683	7	147.669	1.795	.086
	Within	36367.109	442	82.279		
	Total	37400.791	449			
ศาสนา	Between	21.189	3	7.063	.084	.969
	Within	37379.602	446	83.811		
	Total	37400.791	449			
สถานภาพสมรส	Between	397.373	3	132.458	1.597	.189
	Within	37003.418	446	82.967		
	Total	37400.791	449			
อาชีพ	Between	1715.064	7	245.009	3.035	.004
	Within	35685.727	442	80.737		
	Total	37400.791	449			
รายได้	Between	285.287	7	40.755	.485	.845
	Within	37115.504	442	83.972		
	Total	37400.791	449			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**การให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่
เยาวชนและประชาชนทั่วไป**

- (1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป

จากผลการศึกษา พบว่า เพศที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไปที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-29 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป

Sex	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	7.160(a)	3	.067
Likelihood Ratio	7.319	3	.062
Linear-by-Linear Association	4.163	1	.041
N of Valid Cases	450		

- (2) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป

จากผลการศึกษา พบว่า การศึกษาที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนลักษณะทางประชากรด้านอื่นๆ ได้แก่ อายุ ศาสนา สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-30 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้าง
จิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป

ลักษณะทางประชากร		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อายุ	Between	16.425	51	.322	1.045	.395
	Within	122.633	398	.308		
	Total	139.058	449			
การศึกษา	Between	8.099	7	1.157	3.905	*.000
	Within	130.959	442	.296		
	Total	139.058	449			
ศาสนา	Between	.758	3	.253	.815	.486
	Within	138.300	446	.310		
	Total	139.058	449			
สถานภาพสมรส	Between	2.340	3	.780	2.544	.056
	Within	136.718	446	.307		
	Total	139.058	449			
อาชีพ	Between	2.134	7	.305	.984	.442
	Within	136.923	442	.310		
	Total	139.058	449			
รายได้	Between	2.023	7	.289	.932	.481
	Within	137.035	442	.310		
	Total	139.058	449			

**การประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมี
คุณภาพ**

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้าง
นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ

จากผลการศึกษา พบว่า เพศที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการประชาสัมพันธ์
เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ .05

ตารางที่ 4-31 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้าง
นักท่องเที่ยวงเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ

Sex	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	11.138(a)	5	.049
Likelihood Ratio	12.431	5	.029
Linear-by-Linear Association	.008	1	.927
N of Valid Cases	450		

(2) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการประชาสัมพันธ์เพื่อ
ส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวงเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ

จากผลการศึกษา พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการ
เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนลักษณะทางประชากรด้าน
อื่นๆ ได้แก่ อายุ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส และอาชีพที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อ
รูปแบบการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-32 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และ
เสริมสร้างนักท่องเที่ยวงเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ

ลักษณะทางประชากร		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อายุ	Between	96.339	51	1.889	1.224	.150
	Within	614.452	398	1.544		
	Total	710.791	449			
การศึกษา	Between	9.489	7	1.356	.854	.543
	Within	701.302	442	1.587		
	Total	710.791	449			
ศาสนา	Between	6.019	3	2.006	1.270	.284
	Within	704.772	446	1.580		
	Total	710.791	449			
สถานภาพสมรส	Between	1.794	3	.598	.376	.770
	Within	708.997	446	1.590		
	Total	710.791	449			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4-32 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อาชีพ	Between	12.365	7	1.766	1.118	.351
	Within	698.426	442	1.580		
	Total	710.791	449			
รายได้	Between	29.952	7	4.279	2.778	*.008
	Within	680.839	442	1.540		
	Total	710.791	449			

4.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่อคุณภาพ ความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4.4.2.1 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-33 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิง
นิเวศ

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	85.174	8	10.647	1.538	.142
Within Groups	3052.906	441	6.923		
Total	3138.080	449			

4.4.2.2 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารต่อความรู้ความเข้าใจต่อพฤติกรรม ท่องเที่ยว

(1) ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจต่อรูปแบบการ
เดินทาง

จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเดินทางที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-34 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจต่อรูปแบบการเดินทาง

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	85.174	8	10.647	1.538	.142
Within Groups	3052.906	441	6.923		
Total	3138.080	449			

(2) ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารกับรูปแบบการพัก/ค้างแรม

จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการพัก/ค้างแรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-35 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจต่อรูปแบบการพัก/ค้างแรม

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	25.536	8	3.192	3.128	.002
Within Groups	449.984	441	1.020		
Total	475.520	449			

(3) ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารกับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว

จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-36 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจต่อกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	53.268	8	6.658	1.360	.212
Within Groups	2158.563	441	4.895		
Total	2211.831	449			

4.4.2.3 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-37 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยว
เชิงนิเวศ

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	185.244	8	23.156	1.224	.283
Within Groups	8345.636	441	18.924		
Total	8530.880	449			

4.4.2.4 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารต่อเจตนารมณ์เผยแพร่แนวคิดการ
อนุรักษ์ไปยังผู้อื่นต่อไปหลังผ่านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อเจตนารมณ์เผยแพร่แนวคิดการอนุรักษ์ไปยังผู้อื่นต่อไปหลังผ่านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-38 ความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารกับความรู้ความเข้าใจต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยว
เชิงนิเวศ

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	38.178	8	4.772	3.129	.002
Within Groups	672.613	441	1.525		
Total	710.791	449			

4.4.2.5 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-39 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิง
นิเวศ

ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	30.736	8	3.842	.545	.822
Within Groups	3107.344	441	7.046		
Total	3138.080	449			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.2.6 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับต่อความรู้อุบัติการณ์การ ท่องเที่ยว

(1) ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับกับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง
จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับที่ต่างกันมี
ความสัมพันธ์ต่อการเตรียมตัวก่อนการเดินทางที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-40 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับกับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง

ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	30.736	8	3.842	.545	.822
Within Groups	3107.344	441	7.046		
Total	3138.080	449			

(2) ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับกับรูปแบบการเดินทาง
จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับที่ต่างกันมี
ความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเดินทางที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-41 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับกับรูปแบบการเดินทาง

ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	34.273	8	4.284	.757	.641
Within Groups	2495.451	441	5.659		
Total	2529.724	449			

(3) ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับกับรูปแบบการพัก/ค้างแรม
จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับที่ต่างกันมี
ความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการพัก/ค้างแรมที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-42 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับกับรูปแบบการพัก/ค้างแรม

ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	7.684	8	.961	.905	.512
Within Groups	467.836	441	1.061		
Total	475.520	449			

(4) ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับกับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว

จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-43 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับกับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว

ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	36.985	8	4.623	.937	.485
Within Groups	2174.846	441	4.932		
Total	2211.831	449			

4.4.2.7 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ :05

ตารางที่ 4-44 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	234.662	8	29.333	1.559	.135
Within Groups	8296.218	441	18.812		
Total	8530.880	449			

4.4.2.8 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับต่อเจตนาารมณ์เผยแพร่แนวคิดการ

อนุรักษ์ไปยังผู้อื่นต่อไปหลังผ่านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

(1) ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารกับรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์

จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-45 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารกับรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์

ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	7420.169	8	927.521	13.643	.000
Within Groups	29980.622	441	67.983		
Total	37400.791	449			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารกับการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไปที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-46 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารกับการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป

ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	30.736	8	3.842	.545	.822
Within Groups	3107.344	441	7.046		
Total	3138.080	449			

(3) ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารกับการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมและเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมและเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-47 ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารกับการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมและเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ

ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	16.082	8	2.010	1.276	.254
Within Groups	694.709	441	1.575		
Total	710.791	449			

4.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การอนุรักษ์และประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4.4.3.1 ประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบ

- (1) ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-48 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	64.493	4	16.123	2.334	.055
Within Groups	3073.587	445	6.907		
Total	3138.080	449			

- (2) ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบต่อความรู้ความเข้าใจต่อพฤติกรรมกรท่องเที่ยว

- ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง

จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมตัวก่อนการเดินทางที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-49 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	5.279	4	1.320	.820	.513
Within Groups	716.046	445	1.609		
Total	721.324	449			

- ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับรูปแบบการเดินทาง
จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบที่
ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเดินทางที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-50 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับรูปแบบการเดินทาง

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	11.673	4	2.918	.516	.724
Within Groups	2518.052	445	5.659		
Total	2529.724	449			

- ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับรูปแบบการพัก/ค้างแรม
จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบที่
ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการพัก/ค้างแรมที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-51 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับรูปแบบการพัก/ค้างแรม

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	5.119	4	1.280	1.211	.306
Within Groups	470.401	445	1.057		
Total	475.520	449			

- ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับกิจกรรมที่ทำระหว่าง
ท่องเที่ยว
จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบที่
ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่
.05

ตารางที่ 4-52 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	12.368	4	3.092	.626	.644
Within Groups	2199.463	445	4.943		
Total	2211.831	449			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-53 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	46.913	4	11.728	.615	.652
Within Groups	8483.967	445	19.065		
Total	8530.880	449			

(4) ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบต่อเจตนารมณ์เผยแพร่แนวคิดการอนุรักษ์ไปยังผู้อื่นต่อไปหลังผ่านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

- ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์

จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-54 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	195.485	4	48.871	.585	.674
Within Groups	37205.306	445	83.607		
Total	37400.791	449			

- ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป

จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไปที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-55 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.471	4	.618	2.013	.092
Within Groups	136.587	445	.307		
Total	139.058	449			

- ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ จากผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-56 ความสัมพันธ์ของประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบกับการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	6.413	4	1.603	1.013	.400
Within Groups	704.378	445	1.583		
Total	710.791	449			

4.4.3.2 ความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

(1) ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากผลการศึกษา พบว่า ความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-57 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ความถี่ในการท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	5.813	4	1.453	.206	.935
Within Groups	3132.267	445	7.039		
Total	3138.080	449			

(2) ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว

- ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง

จากผลการศึกษา พบว่า ความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อการเตรียมตัวก่อนการเดินทางที่แตกต่างกันอย่างไร้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-58 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง

ความถี่ในการท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	7.686	4	1.921	1.198	.311
Within Groups	713.639	445	1.604		
Total	721.324	449			

- ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับรูปแบบการเดินทาง

จากผลการศึกษา พบว่า ความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเดินทางที่แตกต่างกันอย่างไร้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-59 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับรูปแบบการเดินทาง

ความถี่ในการท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	120.171	4	30.043	5.548	.000
Within Groups	2409.553	445	5.415		
Total	2529.724	449			

- ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับรูปแบบการพัก/ค้างแรม

จากผลการศึกษา พบว่า ความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการพัก/ค้างแรมที่แตกต่างกันอย่างไร้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-60 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับรูปแบบการพัก/ค้างแรม

ความถี่ในการท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	15.036	4	3.759	3.633	.006
Within Groups	460.484	445	1.035		
Total	475.520	449			

- ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว

จากผลการศึกษา พบว่า ความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-61 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว

ความถี่ในการท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	98.996	4	24.749	5.213	.000
Within Groups	2112.835	445	4.748		
Total	2211.831	449			

- (3) ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากผลการศึกษา พบว่า ความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-62 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ความถี่ในการท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	124.642	4	31.160	1.650	.161
Within Groups	8406.238	445	18.890		
Total	8530.880	449			

(4) ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่อเจตนาสมัครเผยแพร่แนวความคิดอนุรักษ์ไปยังผู้อื่นต่อไปหลังผ่านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

- ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์

จากผลการศึกษา พบว่า ความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-63 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์

ความถี่ในการท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	486.571	4	121.643	1.466	.211
Within Groups	36914.220	445	82.953		
Total	37400.791	449			

- ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป

จากผลการศึกษา พบว่า ความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไปที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-64 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป

ความถี่ในการท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	5.813	4	1.453	.206	.935
Within Groups	3132.267	445	7.039		
Total	3138.080	449			

- ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ

จากผลการศึกษา พบว่า ความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-65 ความสัมพันธ์ของความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ

ความถี่ในการท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	19.179	4	4.795	3.085	.016
Within Groups	691.613	445	1.554		
Total	710.791	449			

4.4.3.3 ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยว

- (1) ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากผลการศึกษา พบว่า ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-66 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	27.825	5	5.565	.794	.554
Within Groups	3110.255	444	7.005		
Total	3138.080	449			

(2) ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวต่อความรู้ความเข้าใจต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว

- ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง

จากผลการศึกษา พบว่า ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมตัวก่อนการเดินทางที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-67 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเตรียมตัวก่อนการเดินทาง

ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	12.907	5	2.581	1.618	.154
Within Groups	708.417	444	1.596		
Total	721.324	449			

- ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับรูปแบบการเดินทาง

จากผลการศึกษา พบว่า ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเดินทางที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-68 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับรูปแบบการเดินทาง

ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	113.632	5	22.726	4.176	.001
Within Groups	2416.093	444	5.442		
Total	2529.724	449			

- ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับรูปแบบการพัก/ค้างแรม

จากผลการศึกษา พบว่า ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการพัก/ค้างแรมที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-69 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับรูปแบบการพัก/ค้างแรม

ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	8.251	5	1.650	1.568	.168
Within Groups	467.269	444	1.052		
Total	475.520	449			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว

จากผลการศึกษา พบว่า ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-70 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยว

ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	18.694	5	3.739	.757	.581
Within Groups	2193.137	444	4.939		
Total	2211.831	449			

- (3) ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากผลการศึกษา พบว่า ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-71 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	160.142	5	32.028	1.699	.133
Within Groups	8370.738	444	18.853		
Total	8530.880	449			

- (4) ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวต่อเจตนาธรรมเผยแพร่วิวทัศนการณ์อนุรักษ์ไปยังผู้อื่นต่อไปหลังผ่านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

- ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวกับรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์

จากผลการศึกษา พบว่า ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-72 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์

ลักษณะการเดินทาง ท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	39.871	5	7.974	.095	.993
Within Groups	37360.920	444	84.146		
Total	37400.791	449			

- ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป

จากผลการศึกษา พบว่า ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไปที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-73 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป

ลักษณะการเดินทาง ท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.423	5	.085	.271	.929
Within Groups	138.635	444	.312		
Total	139.058	449			

- ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ

จากผลการศึกษา พบว่า ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4-74 ความสัมพันธ์ของลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมและเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพ

ลักษณะการเดินทาง ท่องเที่ยว	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	13.491	5	2.698	1.718	.129
Within Groups	697.300	444	1.570		
Total	710.791	449			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ลักษณะและคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวยั่งยืน

จากการศึกษาความรู้ความเข้าใจของนักท่องเที่ยวต่อหลักการท่องเที่ยวยั่งยืน พบว่า นักท่องเที่ยวนั้นส่วนมากคือร้อยละ 75.4 มีความรู้ความเข้าใจและสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนมากมีคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวยั่งยืน

การศึกษายังแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวจำนวนมากมีความเข้าใจตรงกันว่าการท่องเที่ยวยั่งยืนคือการท่องเที่ยวที่ไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมทางสิ่งแวดล้อมและช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวยั่งยืนที่มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับการคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและการไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมในแหล่งท่องเที่ยวยั่งยืน อย่างไรก็ตามมีนักท่องเที่ยวกว่าครึ่ง (ร้อยละ 55.8) ที่เข้าใจผิดว่าการจัดการท่องเที่ยวยั่งยืนเน้นการปรับปรุงเสริมแต่งและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชมมากขึ้น

นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวยั่งยืนยังให้ความสำคัญกับพื้นที่จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวว่าควรแบ่งออกเป็นเขตต่าง ๆ เช่น เขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า เขตกิจกรรมกลางแจ้ง โดยมีการแสดงขอบเขตอย่างชัดเจน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวยั่งยืนเข้าใจถึงองค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวยั่งยืนด้านการจัดการ ที่ครอบคลุมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม นักท่องเที่ยวยั่งยืนร้อยละ 52.9 ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการกับขยะในแหล่งท่องเที่ยว โดยเห็นด้วยกับการกำหนดให้นักท่องเที่ยวทิ้งขยะในที่ที่จัดให้เท่านั้น รวมถึงสนับสนุนให้มีการแยกประเภทขยะ ในด้านสังคม นักท่องเที่ยวกว่าร้อยละ 46 สนับสนุนว่าไม่ควรอนุญาตให้นักท่องเที่ยวที่มีประวัติ سوءไปในทางที่ไม่เหมาะสม เช่น ขอบค้ำเหล่าเมา อาละวาด เล่นการพนัน เซ็กส์ทัวร์ ฯลฯ เข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวยั่งยืนอื่น

นักท่องเที่ยวยั่งยืนส่วนมากมีความเข้าใจถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวยั่งยืนให้เกิดประโยชน์กับชุมชนอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับนิยามของการท่องเที่ยวยั่งยืนที่ต้องการให้มีการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน แต่อย่างไรก็ตามยังมีนักท่องเที่ยวกว่าครึ่ง (ร้อยละ 57.8) ที่ยังมีความเข้าใจผิดว่าการท่องเที่ยวยั่งยืนมีเป้าหมายต้องการให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีส่วนร่วมมากที่สุด

5.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

5.1.2.1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่าอายุของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฉกาจ ราชบุรี และคณะ (2549) ซึ่งพบว่าระดับอายุมีผลต่อเจตคติที่ดีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นอกจากนี้ปัจจัยด้านอายุยังมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการพัก/ค้างแรมและกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยวต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากความสนใจของคนในแต่ละวัยไม่เหมือนกัน

ปัจจัยด้านการศึกษาที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมตัวก่อนการเดินทางและต่อกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยวที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการศึกษาที่ต่างกันทำให้มีประสบการณ์และความพร้อมในการเตรียมตัวก่อนการเดินทางที่แตกต่างกันไป เช่น การศึกษาทำให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสที่จะเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเตรียมตัวก่อนการเดินทางที่แตกต่างกัน รวมไปถึงการเลือกกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยวที่ต่างกัน

ด้านสถานภาพการสมรสนั้นมียุทธิต่อการเตรียมตัวในการเดินทาง เช่น การเดินทางของผู้ที่สมรสแล้ว ก็มีปัจจัยที่จะต้องนำมาคิดในการวางแผนการเดินทางข้อมูลทางสถิติแสดงให้เห็นว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเดินทางและกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยวต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ปัจจัยด้านอาชีพ และรายได้ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเดินทางต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากรูปแบบการประกอบอาชีพและรายได้นั้นทำให้นักท่องเที่ยวมีสภาวะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันออกไป การเลือกรูปแบบการเดินทางจึงต้องให้เหมาะสมกับสภาวะทางเศรษฐกิจของแต่ละคน นอกจากนี้อาชีพที่ต่างกันยังมีความสัมพันธ์ต่อกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยวต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ศาสนาต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อกิจกรรมที่ทำระหว่างท่องเที่ยวต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เพราะแต่ละศาสนามีคำสอนหรือความเชื่อที่แตกต่างกัน

5.1.2.2 ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสาร

การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภออัมพวา พบว่าความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่ว่านักท่องเที่ยวจะรับข่าวสารจากแหล่งข้อมูลใดก็มีความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่คล้ายคลึงกัน ทั้งนี้เนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ชัดเจน มุ่งเน้นการท่องเที่ยวตามเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว และจัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมท่องเที่ยวตามทรัพยากรการท่องเที่ยวและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีอยู่ในทางกลับกันความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากข้อมูลทางสถิติการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลข่าวสารการแนะนำให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศใหม่ ๆ เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาคือข้อมูลข่าวสารให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่าง ๆ และการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นอันดับที่สาม ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่พอสมควร

ในด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยว แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต่างกันส่งผลให้การนักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจต่อรูปแบบการเข้าพักหรือค้างแรมที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับกลับส่งผลต่อรูปแบบการพักหรือค้างแรมของนักท่องเที่ยวอย่างไม่มีนัยสำคัญ .05 ทั้งนี้ข้อมูลทางสถิติแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนมากร้อยละ 54.9 เลือกที่จะพักโฮมสเตย์ เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภออัมพวานั้น ได้มีการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ควบคู่กันไปด้วย

5.1.2.3 ปัจจัยด้านประสบการณ์

ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้ความชื่นชอบในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จะส่งผลต่อนักท่องเที่ยวให้พยายามศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ในแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่ชื่นชอบได้อย่างถ่องแท้ นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภออัมพวาส่วนมากร้อยละ 90 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวอนุรักษ์ ซึ่งส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นอย่างดี

5.1.3 แนวทางการประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และปลูกฝังจิตสำนึกความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการเผยแพร่ประสบการณ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 การศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบหรือวิธีการเผยแพร่ประสบการณ์การท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น การเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ การออกค่าย การสัมมนา เป็นต้น ส่วนด้านอาชีพและรายได้ โดยส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวมักจะหาช่องทางในการประชาสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับอาชีพที่ทำอยู่และเหมาะสมกับรายได้ของนักท่องเที่ยว

ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสำนึกในการท่องเที่ยวพบว่า ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการให้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไปที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เนื่องจากการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่ผู้ที่นำเสนอมักจะสอดแทรกแนวคิดในการอนุรักษ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนักท่องเที่ยวมีความประทับใจกับแหล่งท่องเที่ยวก็จะส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความหวงแหนและดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น จึงส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดการเรียนรู้ถึงแนวทางการอนุรักษ์ที่ถูกต้องและนำไปสู่การสร้างจิตสำนึกที่ถูกต้องในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม แต่อย่างไรก็ตาม แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

5.1.4 แนวทางการเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพดี ให้มีจำนวนมากขึ้นในอนาคต

ข้อมูลทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นอกจากนี้ข้อมูลทางสถิติยังบ่งชี้ว่าความสัมพันธ์ของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อเจตนาารมณ์เผยแพร่แนวคิดการอนุรักษ์ไปยังผู้อื่นต่อไปหลังผ่านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการที่จะเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพได้นั้น ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารและแหล่งข้อมูลข่าวสารมีส่วนสำคัญมากต่อการประชาสัมพันธ์สู่กลุ่มเป้าหมาย ข้อมูลข่าวสารที่มีคุณภาพดีและถูกต้องรวมไปถึงการเลือกแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมต่อผู้รับสาร จะส่งผลให้เกิดนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ในทางกลับกัน ถ้าข้อมูลข่าวสารที่นักท่องเที่ยวรับนั้นคือข้อมูลคุณภาพหรือแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เลือกไม่เหมาะสมต่อผู้รับสารก็จะส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวที่ด้อยคุณภาพหรือมีผลต่อความต้องการในการสื่อสารเจตนาารมณ์ในการเผยแพร่แนวคิดอนุรักษ์ไปยังผู้อื่นหลังผ่านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

นอกจากปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารแล้ว ปัจจัยด้านความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริม และเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีคุณภาพที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงให้เห็นว่า การบรรลุเป้าหมายการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมและเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของลุ่มเป้าหมายที่มุ่งเน้นให้เป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ประสิทธิภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทำให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้และเข้าใจรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ส่งผลให้การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมและเสริมสร้างนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพนั้น เป็นสิ่งที่ง่ายขึ้น ในทางกลับกันถ้าเป็นการประชาสัมพันธ์ต่อกลุ่มเป้าหมายที่ยังขาดประสิทธิภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือมีประสพการณ์การท่องเที่ยวน้อยก็อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายของการประชาสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่สรุป เพื่อให้การเสริมสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพมีจำนวนมากขึ้นไปในอนาคต จึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรที่จะมีการชี้แจงทำความเข้าใจกับนักท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจถึงองค์ประกอบสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือการรักษาเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น รวมไปถึงการไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้มากขึ้น

2. ด้านการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และปลูกฝังจิตสำนึกความเป็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่บรรลุเป้าหมาย ปัจจัยสำคัญที่ควรคำนึงถึงคือ การศึกษา อาชีพ และรายได้ของกลุ่มเป้าหมาย รวมไปถึงข้อมูลข่าวสารที่สื่อออกไปก็เป็นส่วนสำคัญของการประชาสัมพันธ์เช่นกัน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อรูปแบบการประชาสัมพันธ์ ดังนั้นการเลือกวิธีการในประชาสัมพันธ์จึงควรคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับปัจจัยทั้งสี่ด้านของนักท่องเที่ยวและนำมาพิจารณาเพื่อเป็นแนวทางในการประชาสัมพันธ์ต่อไป

3. แนวทางในการการสร้างนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพดีให้มีจำนวนมากขึ้นในอนาคตนั้น ควรมุ่งเน้นไปที่คุณภาพของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมไปถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักท่องเที่ยวจะได้รับ เพื่อให้การสื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวที่อยู่ในวัยต่างกัน อาชีพต่างกัน หรือแม้แต่วิธีการศึกษาที่ต่างกัน เป็นต้น ให้มีความรู้ความเข้าใจและแนวคิดหรือเจตนา รวมถึงการอนุรักษ์ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้เพื่อการส่งเสริมให้มีนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพมากขึ้น ข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับก็ควรสอดคล้องกับความถี่ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวด้วย

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) ปี 2538-2539. กรุงเทพมหานคร : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด , 2538.
- ฉกาจ ราชบุรี , ผศ. และคณะ. ความรู้และจิตคติของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. กรุงเทพมหานคร, 2549.
- ศกฉวรรณ พาเรือง. “องค์ประกอบที่ส่งเสริมพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2540.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. “รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาเพื่อทำแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย”. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2540.
- สุชาดา วรรณะมานี. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) กับการรับรู้ทัศนคติ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต(สื่อสารมวลชน) คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2542.
- กองอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. สรุปกิจกรรม ปีท่องเที่ยวเชิงนิเวศนานาชาติ ปี 2545. กรุงเทพมหานคร, 2545.
- ศูนย์วิจัยป่าไม้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. คู่มือการพัฒนาและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวแบบท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2547.
- Good , Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill , 1973.
- Hilgard , Ernest R. Psychology. New York : Harcourt Brace Javanovich Inc., 1971.
- Openheim , A. N. Questionnaire Design and Attitude Measurement. New York : Basic Book Inc. ,1966.
- Rokeach , Milton. Beliefs , Attitudes and Values. San Francisco : Jossey Bass Inc., 1970.
- Triandis , Harry C. Attitude and Attituse Change. New York : John Wiley & Sons Inc., 1971.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อหัวหน้างานวิจัย

การศึกษาคุณภาพความเป็นนักท่องเที่ยวยั่งยืน

กรณีศึกษานักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

เสนอต่อ สำนักวิจัยแห่งชาติ

ผู้รับผิดชอบโครงการ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ประยุกต์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กรุณาตอบคำถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ท่านต้องการตอบ หรือกรอกข้อความลงในช่อง.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ระดับการศึกษา
☐ ไม่ได้ศึกษา	☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษา
☐ มัธยมศึกษา / ปวช.	☐ ปวส. / อนุปริญญา	☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	
4. ศาสนา
☐ พุทธ	☐ คริสต์	☐ อิสลาม
☐ พราหมณ์	☐ ซิกข์	☐ ฮินดู
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....		
5. สถานภาพสมรส
☐ โสด	☐ สมรส / อยู่ด้วยกัน	☐ หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....		
6. อาชีพ
☐ นักเรียนนักศึกษา	☐ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	☐ ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ
☐ พนักงานบริษัทเอกชน	☐ รับจ้างแรงงาน/กรรมกร	☐ เกษตร/ประมง/เพาะเลี้ยงสัตว์
☐ แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	
7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
-			
--	--	--
☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 5,000 - 10,000 บาท	☐ 10,001 - 15,000 บาท
☐ 15,001 - 20,000 บาท	☐ 20,001 - 25,000 บาท	☐ 25,001 - 30,000 บาท

เก็บค่าตอบแทนจากการไปจำนวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักการท่องเที่ยว

8. ท่านได้รับข่าวสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากแหล่งใดมากที่สุด 3 อันดับแรก (เรียงลำดับ 3 ลำดับแรก โดยใส่หมายเลข 1 - 3 ลงใน... ..)

- การบอกเล่าของเพื่อน / ญาติ
- สื่อ วิทยุ / โทรทัศน์
- หนังสือ / หนังสือพิมพ์ / นิตยสาร
- อินเทอร์เน็ต
- ข้อมูลจากบริษัทนำเที่ยว
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

9. ข่าวสารที่ท่านเคยได้รับกล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในแง่ใดมากที่สุด 3 อันดับแรก

(เรียงลำดับ 3 ลำดับแรก โดยใส่หมายเลข 1 - 3 ลงใน

- แนะนำให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศใหม่ ๆ
- ให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่าง ๆ
- แนะนำวิธีปฏิบัติตัวเมื่อเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ประสบการณ์การอนุรักษ์และประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

10. ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่ท่านชอบมากที่สุด

- ธรรมชาติ ทะเล ภูเขา น้ำตก
- ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน
- วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต
- นันทนาการ เช่น สวนสัตว์ สวนสนุก
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

11. ท่านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กี่ครั้งต่อปี

- ไม่เคย
- 1 - 2 ครั้งต่อปี
- 3 - 4 ครั้งต่อปี
- 5 - 6 ครั้งต่อปี
- มากกว่า 6 ครั้งต่อปี

12. ส่วนใหญ่การเดินทางของท่านมีลักษณะ

- เดินทางคนเดียว
- เดินทางกับครอบครัว
- เดินทางกับเพื่อน เป็นหมู่คณะ
- เดินทางกับเพื่อน เป็นกลุ่มเล็ก ๆ
- เดินทางกับคณะทัวร์
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้และความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

13. ทดสอบความรู้และความเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านต้องการ

ความรู้และเข้าใจต่อหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ใช่	ไม่ใช่
1. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือการท่องเที่ยวที่ไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมทางสิ่งแวดล้อมและช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ		
2. การสร้างที่พักในแหล่งท่องเที่ยว ควรใช้วัสดุท้องถิ่นที่มีความกลมกลืนกับธรรมชาติและย่อยสลายได้ง่าย		
3. การท่องเที่ยวประเภทล่องแพ หรือทัวร์ป่า นักท่องเที่ยวไม่ควรเข้าไปจำนวนมากเกินไปเพื่อไม่ทำลายสภาพแวดล้อม		
4. ชุมชนท้องถิ่นจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้เกิดประโยชน์กับชุมชนอย่างแท้จริง		
5. การดูคว นังช้าง นังเกวียน ปีนเขา เพื่อศึกษาชื่นชมธรรมชาติ ถือเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		
6. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทำให้เกิดประโยชน์ในระยะยาว เพราะรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวจะหมุนเวียนกลับไปพัฒนาท้องถิ่น		
7. พื้นที่จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวควรแบ่งออกเป็นโซนต่าง ๆ เช่น เขตอนุรักษ์สัตว์ป่า เขตกิจกรรมกลางแจ้ง โดยมีการแสดงขอบเขตอย่างชัดเจน		
8. ควรจัดเจ้าหน้าที่ไว้อธิบายชี้แจงเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องในการเข้าไปเที่ยวชมธรรมชาติ		
9. ค่านิยมและวิถีชีวิตที่เป็นความเชื่อดั้งเดิมของคนท้องถิ่น เช่นการนับถือผี ถือเป็นภูมิปัญญาที่ก่อให้เกิดกฎระเบียบทางสังคม และการอยู่ร่วมกัน		
10. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรคำนึงถึงขีดความสามารถในการยอมรับ (Carrying Capacity) ของแหล่งท่องเที่ยว		
11. สินค้าที่ระลึกควรทำเลียนแบบสินค้าที่นิยมของนักท่องเที่ยว เพื่อสามารถขายสินค้าได้จำนวนมาก		
12. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมุ่งเน้นให้ความรู้และปลูกจิตสำนึกมากกว่าสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว		
13. นักท่องเที่ยวได้รับความสนุกสนานจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแล้ว ยังทำให้เกิดการเรียนรู้การอนุรักษ์ธรรมชาติ		
14. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่ต้องมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นการส่งเสริมรายได้ให้กับชุมชน		
15. งานด้านศิลปหัตถกรรม เช่น งานเย็บปักผ้าที่จำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยวควรเปลี่ยนจากรูปแบบเดิมเป็นทันสมัย เพื่อความสวยงาม		
16. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือ การให้นักท่องเที่ยวได้เข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยเข้า		

ไปคู่วิถีตามปกติของชุมชน		
17. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีเป้าหมายต้องการให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีส่วนร่วมมากที่สุด		
18. การท่องเที่ยวประเภทชมฟาร์มปศุสัตว์ หรือชมการปลูกพืชไม้เมืองหนาว ไม่ใช่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		
19. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเน้นการปรับปรุงเสริมแต่งและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชมมากขึ้น		
20. ชาวเขาควรเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น เช่นการแต่งกายชุดประจำเผ่าควรเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับยุคสมัย		

พฤติกรรมการท่องเที่ยว

14. ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวที่อัมพวากับใคร

- เดินทางคนเดียว
- เดินทางกับครอบครัว
- เดินทางกับเพื่อน เป็นหมู่คณะ
- เดินทางกับเพื่อน เป็นกลุ่มเล็ก ๆ
- เดินทางกับคณะทัวร์
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

15. ท่านรู้จักแหล่งท่องเที่ยวนี้จากแหล่งใด (เรียงลำดับ 3 ลำดับแรก โดยใส่หมายเลข 1 - 3 ลงใน

..... การบอกเล่าของเพื่อน /ญาติ

..... สื่อ วิทยุ / โทรทัศน์

..... หนังสือ / หนังสือพิมพ์ / นิตยสาร

..... อินเทอร์เน็ต

..... ข้อมูลจากบริษัทนำเที่ยว

..... อื่น ๆ โปรดระบุ.....

16. ท่านเดินทางมายังอัมพวาโดยวิธีใด

- รถยนต์ส่วนตัว รถยนต์โดยสารสาธารณะ จักรยาน / จักรยานยนต์
- เรือ รถไฟ รถเช่าเหมา(รถตู้/รถโดยสารขนาดใหญ่)
- รถนำเที่ยว ขสมก. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

7. ในกรมาท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา ท่านพักค้างคืนหรือไม่

- พัก..... วัน ไม่พัก
- ไม่ว่าการณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18. ที่พักเป็นประเภทใด

- โฮมสเตย์ รีสอร์ท โรงแรม
 บ้านญาติ บ้านเพื่อน ที่อยู่ส่วนตัว
 อื่น ๆ ระบุ.....

19. เหตุผลในการมาท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- สนใจวิถีชีวิตชุมชนริมน้ำ
 ประทับใจในบรรยากาศของตลาดน้ำ
 มาซื้อหาสินค้าทางการเกษตร
 สนใจแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมต่าง ๆ / ทัศนศึกษา
 สนใจระบบนิเวศของธรรมชาติ
 ต้องการมาพักผ่อนหย่อนใจ หากความเพลิดเพลิน
 ต้องการเพิ่มพูนความรู้ต่าง ๆ / ทัศนศึกษา
 เพื่อน / บุคคลในครอบครัวแนะนำให้มา
 ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไม่แพง
 การเดินทางสะดวกสบาย
 อื่น ๆ ระบุ.....

20. กิจกรรมที่ท่านทำขณะที่ท่านมาท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ซื้อสินค้า อาหาร พืชผักผลไม้
 รับประทานอาหารจากพ่อค้าแม่ค้าในตลาดน้ำ
 เดินเที่ยวชมตลาดน้ำและชุมชนริมน้ำ
 ลงเรือเที่ยวชมตลาดน้ำและชุมชนริมน้ำ
 เที่ยวชมสวนมะพร้าว และวิธีการทำน้ำตาลมะพร้าว
 พักค้างคืนแบบ Homestay
 ลงเรือเที่ยวชมหิ่งห้อย
 ศึกษาข้อมูลที่ศูนย์ข้อมูลชุมชน
 ชมศิลปหัตถกรรม / ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพิพิธภัณฑ์ที่ริมคลองอัมพวา
 ชมและซื้อของที่ร้านค้าเก่าแก่หลายแห่งริมคลองอัมพวา
 อื่น ๆ ระบุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21. หากแหล่งท่องเที่ยวมีกฎระเบียบให้ท่านต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ท่านรู้สึกเห็นด้วยกับกฎระเบียบเหล่านี้มากน้อยเพียงใด ?

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านต้องการ

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว และไม่ยินยอมให้เข้าเที่ยวได้หากช่วงเวลาดังกล่าวมีนักท่องเที่ยวมากพอแล้ว					
2. ไม่อนุญาตให้นักท่องเที่ยวส่งเสียงดัง หรือรบกวนความเป็นอยู่ของผู้อื่น					
3. กำหนดให้นักท่องเที่ยวทิ้งขยะในที่ที่จัดให้เท่านั้น รวมถึงต้องแยกขยะประเภทขยะ (ขยะชีวภาพ, ขยะที่สามารถนำมาใช้ได้ใหม่ และขยะพิษ) ก่อนทิ้ง					
4. นักท่องเที่ยวต้องอยู่ร่วมกับคนท้องถิ่น รวมถึงแต่งตัวรับประทานอาหาร และปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมของท้องถิ่น					
5. ไม่อนุญาตให้ทำกิจกรรมบางอย่าง เช่น ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่งกายไม่เหมาะสม หรือพูดจาไม่เหมาะสม เป็นต้น					
6. ในพื้นที่ท่องเที่ยวประเภทอุทยานประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า มีกฎระเบียบเป็นกรณีพิเศษให้ท่องเที่ยวต้องตามอย่างเคร่งครัด และมีการปรับโทษเมื่อฝ่าฝืน					
7. หากพบว่านักท่องเที่ยวมีประวัติส่อไปในทางที่ไม่เหมาะสม เช่น ชอบดื่มเหล้าเมาอาละวาด เล่นการพนัน เซ็กทัวร์ ฯลฯ จะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น ๆ อีก					

22. ท่านคิดว่า หลังจากที่ท่านท่องเที่ยวอัมพวาแล้ว ท่านจะเผยแพร่ถึงประสบการณ์ในการท่องเที่ยวอัมพวาต่อหรือไม่

ใช่

ไม่

23. ท่านคิดว่า ท่านจะเผยแพร่ถึงประสบการณ์ในการท่องเที่ยวอัมพวาอย่างไร

การบอกเล่าต่อเพื่อน /ญาติ

เผยแพร่ในหนังสือ หรือ นิตยสาร

เผยแพร่บนบทความอินเทอร์เน็ต

อื่น ๆ ระบุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้